Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 304
Marți 26 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

BUGETUL PĂCII ȘI AL BELȘUGULUI

Am în față ziarul în care a fost publicată legea pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1957 — votat de Marea Adunare Națională în ziua de 21 martie, după vii și fructuoase dezbateri. Citind cifrele cuprinse în noul buget mi-au venit în minte cifrele unui alt buget — Bugetul S.U.A. — pe anul 1957-1958. In acest buget sînt prevăzute pentru cheltuieli militare directe și indirecte 57,3 miliarde dolari, adică 77 la sută din totalul cheltuielilor. Bineînțeles că uriașa povară a acestor cheltuieli apasă din greu pe umerii celor ce muncesc și nicidecum pe ai marilor fabricanți care trag doar foloasele. Situații asemănătoare sînt și în alte țări capitaliste ca Anglia, Franța, Italia, Germania Occidentală și altele, unde anii financiari se încheie întotdeauna cu goluri din ce în ce mai mari provocate de cursa înarmărilor, goluri ce urmează a fi umplute din noi și noi impozite puse în spinarea celor ce muncesc.

Bugetul de Stat pe anul 1957 al țării noastre însumează la venituri 46,147 miliarde lei, iar la cheltuieli 45,247 miliarde lei, fiind prevăzut un excedent de 900 milioane lei. Spre deosebire de bugetele țărilor capitaliste, al căror izvor principal este constituit din impozitele plătite de masele muncitoare, cea mai mare parte (91 la sută) a veniturilor bugetului R.P.R. provin din sectorul socialist al economiei.

In ceea ce privește cheltuielile, ele sînt prevăzute în cea mai mare parte pentru dezvoltarea economiei naționale — dîndu-se precădere industriei grele și avînd drept scop ridicarea continuă a nivelului de trai al populației.

In această direcție, un sprijin deosebit de însemnat — prin bugetul de stat — primește agricultura. In anul acesta agricultura și silvicultura vor primi din bugetul statului suma de 4 miliarde lei, adică de 2 ori mai mult decît în 1951. O parte din această sumă va fi folosită pentru dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat (750 milioane lei), alta pentru activitatea S.M.T.-urilor (1,1 miliarde lei) care vor trebui să devină un sprijin puternic în transformarea socialistă a agriculturii. Un sprijin puternic vor primi și gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole, precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale. In anul acesta, în Bugetul de Stat au fost alocate 300 milioane lei care vor fi date oamenilor muncii de pe ogoare, drept credite pe termen lung. In afară de acestea, în anul 1957 oamenii muncii de pe ogoare vor primi credite pentru contractări în sumă de peste 1.200.000.000 lei. O parte din aceste credite vor fi date prin cooperativele de credit și economie. Măsurile luate de regimul nostru democrat-popular pentru sprijinirea celor ce muncesc pe ogoare se deosebesc adînc de politica de asuprire și de sărăcire totală a țăranilor, care se duce în țările capitaliste. Așa cum arată înseși actele oficiale, în S.U.A., în fiecare an, peste 150.000 de fermieri sînt dați pradă foametei, alungați de pe pămînturile lor de către marile monopoluri.

In Bugetul de Stat al R.P.R. pe 1957 sînt prevăzute, de asemenea, însemnate sume pentru dezvoltarea industriei ușoare și a industriei alimentare, a industriei locale, a comerțului socialist și a tuturor ramurilor de activitate de care depinde ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Suma ce se va cheltui în anul acesta pentru apărarea sănătății poporului, pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii întrece cu 2,5 miliarde pe cea din anul trecut.

Toate aceste mijloace sporite, toate măsurile ce vor fi luate vor duce neîndoios la îmbunătățirea continuă a vieții poporului, la înflorirea zi de zi a scumpei noastre patrii. De aceea, îndeplinirea și depășirea sarcinilor bugetare trebuie să fie grija de căpetenie a fiecărui cetățean, a întregului nostru popor muncitor. Oamenii muncii din gospodării de stat și S.M.T.-uri, din gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, țăranii muncitori cu gospodării individuale au datoria să lupte pentru recolte sporite la hectar, pentru asigurarea unor cît mai mari cantități de produse-marfă.

Desființarea cotelor obligatorii la principalele produse agricole, îmbunătățirea condițiilor de contractare și achiziții, precum și alte măsuri luate pe baza hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 constituie un sprijin important dat țărănimii muncitoare. In același timp, ele duc la mărirea interesului celor ce muncesc pe ogoare de a vinde statului și unităților cooperatiste produse agricole-marfă mai multe și mai bune.

Sîntem singuri stăpîni în țara noastră. Avem în față un viitor an de an mai luminos și mai îmbelșugat. Cu cît succesele noastre vor fi mai mari, cu atît vor turba mai tare imperialiștii și slugile lor, care odinioară sugeau vlaga poporului muncitor și care ar dori să ne vîre din nou în jugul robiei burghezo-moșierești.

Drept răspuns tuturor încercărilor acestora de a zvîrli cu noroi în obrazul patriei noastre, și de a ne zădărnici lupta pentru mai bine, să ne întărim sforțările în muncă, să ducem la îndeplinire hotărîrile partidului și guvernului, garanție a ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc, a belșugului și progresului.

ADUNAREA SOLEMNA consacrată celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907

Sîmbătă după amiază a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. adunarea solemnă consacrată celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907.

In aplauzele puternice ale asistenței, s-a urcat pe scena frumos împodobită cu steaguri roșii și tricolore prezidiul adunării, format din conducători ai partidului și guvernului, în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, academicieni: Cezar Petrescu, Zaharia Stancu și Traian Săvulescu, precum și țărani participanți la răscoalele din 1907: Dumitru Ariciu, Maria Tănăsoiu, Florea Simedrea etc.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., deschizînd adunarea a rostit o cuvîntare despre însemnătatea aniversării răscoalelor din 1907 și despre viața nouă a țărănimii muncitoare în anii regimului democrat-popular. Numeroase pasaje ale cuvîntării au fost subliniate cu aplauze puternice.

Emoționante clipe, de neuitat am petrecut în mijlocul acelor bătrîni cu părul nins, veterani ai răscoalelor țărănești din 1907. Ochii înlăcrămați ai uncheșilor care în urmă cu o jumătate de veac au văzut conacele boierești aprinse de vîlvătăile urii lor nestăvilite, priveau acum cu dragoste la toată desfășurarea emoționantei solemnități. Pe scaunul din stînga mea ședea o bătrînă puținică la trup, legată la cap cu o basma și înveșmîntată de sărbătoare, cu o ie țesută cu arnici și cu o fotă sclipitoare.

Bătrînica era din Vlădeștii-Vîlcea. O chema Maria Grigore Cosac și fusese alături de tatăl ei, Ilie Rădoi, în fruntea răsculaților din sat. Uniți cu țăranii din Bărbătești, cei din Vlădești porniseră către prefectura din Rîmnicul Vîlcii, să ceară încetarea rechizițiilor de porumb, ușurarea învoelilor de muncă, dreapta arendare a pămîntului la preț de 25 lei pogonul. I-a întîmpinat armata, la podul de peste Olt.

L-au ucis gloanțele pe Ilie Rădoi. Ea a scăpat atunci salvîndu-se îmbrăcată în valurile Oltului...

...A început solemnitatea. Tovarășul Constantin Pîrvulescu, în numele prezidiului adunării, propune ca, în amintirea celor 11.000 de țărani asasinați în 1907 de regimul burghezo-moșieresc, să se păstreze un moment de reculegere.

Sala rămîne într-o încremenire mută...

In acele clipe, bătrîna Maria Cosac și-a amintit desigur de sclipirea puștii jandarmului, de glonțul care a făcut să țîșnească sîngele din pieptul taică-său! I-a revenit poate în fața ochilor întreg tabloul acela trist din lunca Oltului, cînd în preajma Rîmnicului, apele Oltului s-au înroșit de sîngele țăranilor uciși pentru că ceruseră dreptul la viață.

Toți, veterani ai răscoalelor de-acum o jumătate de veac, se bucură cînd văd ce înaltă prețuire se dă eroilor poporului nostru. Pentru oastea aceasta țărănească, pornită să cucerească viața ce i se tăgăduia, pentru eroii jertfiți în luptă, se pun astăzi pietre comemorative și se înalță monumente, se tipăresc cărți, pentru ca amintirea lor să se păstreze din generație în generație. Să nu uite cei de astăzi cîte nelegiuiri a săvîrșit stăpînirea crudă a burghezilor și moșierilor. Țărănimea luptătoare de la 1907 a scris o pagină vie în istoria poporului romîn.

...Cu glas domol, tovarășul M. Gh. Bujor, președintele Comitetului național pentru organizarea celei de a 50-a aniversări a răscoalelor din 1907, povestește fapte și întîmplări din acele vremuri.

Iți apare în fața ochilor tabloul negru al suferințelor îndurate de țăranii romîni la începutul acestui veac. 4.178 de proprietari stăpîneau majoritatea celor mai bune pămînturi, circa 47,53 la sută. Iar marea parte a poporului — 1.015.302 familii — avea abia 41,66 la sută din întreaga suprafață a țării. Plugarul ținea în spate două stăpîniri: a moșierilor și arendașilor. Toate se scumpeau: arenda, muncile, obligațiile, învoelile, birurile, alimentele și numai munca țăranului era mereu mai ieftină.

Jelui-m-aș și n-am cui,
Jelui-m-aș codrului!

zicea necăjit plugarul romîn.

Suferința i-a crescut în piept o ură ce-a năvălit deodată peste zăgazuri.

...„Hei, crunte vremuri am trăit atunci, povestea celor prezenți în sală bătrînul Florea Simedrea, din Stăneștii Giurgiului. Ii munceam pe lună boierului cinci zile cu carul și 10 zile cu mîinile. Ii dădeam fără plată și mușchii porcului și ouăle găinilor și puii din coteț. Sătui de așa viață țăranii au pornit răscoala. Au prins să se strîngă oamenii. Unul bătea toba, altul suna din goarnă. S-a adunat satul întreg. Am pornit spre conac. Acolo, în curtea cea mare ne-a întîmpinat armata. Era o companie din regimentul 5 Vlașca. Locotenentul a ordonat: foc! Ostașii n-au vrut să tragă în țărani. Atunci ofițerul a scos pistolul și-a tras. Țăranul cu toba a căzut lovit de plumb.

Dar alt foc n-a mai apucat să tragă ofițerul. L-a lovit cineva în cap c-o cărămidă. Căpitanul, comandantul companiei, a rupt-o la fugă.

Guvernul a schimbat a doua zi compania din regimentul 5 Vlașca cu alta din 6 Mihai Viteazu. Au urmat arestări. Pe mine m-au dus la judecata Curții Marțiale. Acolo, în arest, m-am întîlnit cu ostașii din plutonul locotenentului, care refuzaseră să tragă în frații lor țărani...

A tăcut pentru o clipă Simedrea și în sală s-a așternut o tăcere adîncă. Parcă auzeai bătăile inimilor, parcă simțeai clipele curgînd.

„Dar a sosit ceasul libertății. Lupta clasei muncitoare, în frunte cu partidul iubit, a sfărîmat lanțurile robiei. Acum sîntem și noi oameni!" a încheiat vorbitorul.

La această prăznuire a amintirii răscoalei de acum o jumătate de veac, am stat de vorbă cu mulți dintre luptătorii din 1907. Toți și-au arătat mulțumirea că visul lor de-acum 50 de ani și-a găsit împlinirea. Mi-au rămas însă adînc întipărite în minte cuvintele lui Florea Simedrea:

— Ce rău îmi pare că-s bătrîn, tocmai acum cînd e mai bine de trăit!

GH. JANGOCIU

1) Tractoriștii au început arăturile pe tarlaua colectivei „23 August" din comuna Sînlorenț din raionul Tg. Mureș. Aici colectiviștii vor însămînța porumbul.

2) Tractoristul Aurel Ionica, de la S.M.T. Ostrov, semănînd borceag pe terenul gospodăriei agricole colective din Ostrov.

3) La gospodăria agricolă de stat Strunga, din regiunea Iași, se execută cel de al II-lea stropit la pomi. Pînă acum s-au stropit pentru a doua oară 7.000 de pomi din livezile gospodăriei.

4) Țărancele muncitoare din comuna Tg. Frumos vor avea o frumoasă maternitate.

In fotografie: construcția noii maternități care va fi gata în cinstea zilei de 23 August.

(Fotomontaj de N. SCARLET)

Grăbirea muncilor agricole de primăvară — cea dintîi sarcină

— Raid-anchetă în regiunea Ploești —

Printre regiunile codașe pe țară în momentul de față, la executarea muncilor agricole de primăvară, se află și regiunea Ploești. In această regiune, pînă la 21 martie s-au făcut arături abia pe 30.228 ha. din 256.294 planificate, adică numai în procent de 11,8 la sută — și însămînțări pe numai 13.977 ha. din 156.320 ha. planificate, adică abia 3,9 la sută. Neîngăduit de încet s-au executat pînă acum însămînțările la floarea-soarelui (3,4%), la sfecla de zahăr (9,5%) și la cartofi (8,2%).

Cu toate că în ultima săptămînă timpul a fost deosebit de prielnic muncilor agricole și în această regiune, în multe raioane cum sînt Ploești, Teleajen, Pogoanele sau Cricov, organele agricole nu i-au mobilizat pe oamenii muncii de pe ogoare să însămînțeze în mustul zăpezii, să are cît mai întinse suprafețe și să grăpeze culturile de toamnă.

Pentru a sprijini organele agricole și de stat să ia măsurile ce se cuvin în vederea intensificării ritmului lucrărilor agricole, ziarul nostru a întreprins un raid anchetă în regiunea Ploești.

Publicăm mai jos constatările făcute de către redactorii noștri.

Au terminat însămînțările din epoca I-a

Anul acesta adierile primăverii s-au simțit mai din vreme și în regiunea Ploești.

Mecanizatorii de la unele S.M.T.-uri cum sînt Inotești și Padina, lucratorii din gospodăriile de stat Urlați, Rîmnicu Sărat și altele, ca și numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole s-au pregătit cît se poate de bine pentru muncile agricole din actuala campanie. Pînă zilele trecute în aceste unități se araseră și însămînțaseră importante suprafețe cu culturi din epoca I-a.

Printre oamenii harnici care, profitînd de aceste zile frumoase, au ieșit la lucru pe ogoare au fost și colectiviștii din comuna Romînești, raionul Ploești. Ei știau din proprie experiență că anul trecut, datorită însămînțării florii-soarelui în mustul zăpezii, au obținut o recoltă de 1.300 kg la hectar, întrecînd cu peste 100 la sută recolta realizată de țăranii muncitori care au ieșit la semănat mai tîrziu.

Constatînd că pe locul destinat însămînțării florii-soarelui se poate începe lucrul, colectiviștii au anunțat de îndată S.M.T.-ul Bărcănești pentru a le trimite un tractor cu un cultivator.

La 18 februarie cele 5 hectare planificate pentru a fi cultivate cu floarea-soarelui erau gata însămînțate.

Zăpada ce s-a abătut apoi și prin părțile Romîneștilor n-a împiedicat încolțirea semințelor, ci, dimpotrivă, a mărit umezeala pămîntului. Acum, soarele de martie încălzește fundulițele verzi răsărite în șiruri lungi, pe întinsa tarla, cît vezi cu ochii...

Colectiviștii din Romînești au folosit din plin și timpul prielnic din luna martie, pentru a continua muncile de primăvară. Folosind atelajele proprii și cu ajutorul mașinilor S.M.T.-ului ei au terminat toate însămînțările din epoca I-a.

O dată cu însămînțările de primăvară, colectiviștii din Romînești au dat o deosebită atenție și întreținerii culturilor de toamnă. Pînă la 22 martie ei au executat grăpatul pe 20 ha semănate cu grîu. De asemenea, pe cele 46 hectare arate din toamnă ce vor fi însămînțate cu porumb, cu sfeclă furajeră și cu porumb siloz, s-a făcut cultivația, pentru a fi menținută cît mai multă apă în sol.

In prezent, colectiviștii se pregătesc pentru însămînțarea celor 40 de hectare cu porumb. Insămînțatul acestei culturi se va face numai în cuiburi așezate în pătrat folosindu-se sămînță hibridă produsă în gospodărie. Pe 10 hectare din tarlaua de 40 de hectare, anul acesta va fi produsă sămînță hibridă de porumb din soiul dobrogean și I.C.A.R.-54.

VASILE CAZACU

Certați cu agrotehnica...

Deși timpul e prielnic muncilor agricole, în multe comune din raionul Cricov campania agricolă de primăvară se desfășoară cu multă încetineală.

In comuna Ciorani, de exemplu, pînă la 21 martie, planul arăturilor de primăvară nu se realizase decît în procent de 16 la sută; din cele 445 hectare ce trebuiau semănate cu plante din epoca I-a, se făcuse însămînțatul numai pe 122 hectare.

Din cîte am aflat de la țăranii muncitori din comună, această situație se datorează în mare măsură faptului că atît comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte Marin Badea), cît și tehnicianul agricol comunal (tov. Ioana Croitoru) nu se preocupă în suficientă măsură de mobilizarea și îndrumarea producătorilor agricoli, în vederea executării muncilor de primăvară și respectării regulilor agrotehnice.

Iată cîteva exemple concrete care dovedesc că organele agricole din această comună sînt certate cu agrotehnica: pînă la 17 martie nu fuseseră trimise probe din nici un fel de semințe la laboratorul regional de controlul semințelor și nu se procurase prin cooperativă nici măcar un kg de îngrășăminte chimice. — deși în această comună mari suprafețe de semănături de toamnă au ieșit slăbite din iarnă. Pe cîmp, am văzut mulți țărani muncitori transportînd gunoiul de grajd la capul locului, împrăștiindu-l, dar lăsîndu-l acolo timp de cîteva zile, pînă cînd se ară tot terenul. Această practică e cu totul dăunătoare, deoarece vînturile și căldura usucă bălegarul și fac să se piardă din el o mare cantitate de azot, substanță atît de necesară plantelor.

Dezinteres față de bunul mers al campaniei de primăvară dovedesc organele agricole și de stat din comuna Ciorani și prin faptul că deși gospodăria colectivă din comună dispune de 40 de tone de sămînță de porumb pentru a le da prin schimb țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pînă la data de 21 martie a.c. nici vorbă nu fusese de organizarea schimbului de semințe în comună.

ECATERINA VASILIU

Grijă pentru întreținerea culturilor de toamnă

In satele și comunele raionului Tîrgoviște, lucrările de însămînțare a culturilor de primăvară sînt în toi. Pînă în ziua de 21 februarie, în acest raion au fost însămînțate aproape 1.750 hectare, dintre care 982 hectare cu ovăz, 61 ha cu orz, iar restul cu floarea-soarelui, cartofi, borceag, lucernă și alte culturi.

Folosind cu pricepere vremea prielnică din ultimele zile, țăranii muncitori din numeroase comune printre care Băleni-Romîni, Dobra, Hăbeni și altele, au și terminat

(Continuare în pag. a 3-a)

Fruntașă pe trust

„Ai semănat la timp, ai cîștigat; ai întîrziat, ai pierdut!"

De adevărul acestei înțelepte zicale populare s-au convins din proprie experiență și muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Bordușani din regiunea Constanța. De aceea, cînd semnalul începerii muncilor agricole de primăvară a fost dat, ei au pornit la lucru cu toate forțele, reușind ca pînă la data de 13 martie să termine însămînțările din prima epocă.

In anul acesta, gospodăria acordă o atenție mai mare și aplicării îngrășămintelor, mai ales la cereale. Astfel, semănăturilor de toamnă li s-au dat 80 tone îngrășăminte chimice faziale, iar pentru plantele prășitoare au fost încorporate în sol pînă în prezent 13.381 tone gunoi de grajd și 172 tone îngrășăminte chimice.

Cele mai frumoase succese le-au realizat muncitorii și tehnicienii din sectorul zootehnic. La laptele de vacă, bunăoară, planul pe primul trimestru a fost îndeplinit în proporție de 124 la sută, la ouă 105 la sută, iar la carne 137 la sută. In loc de 556 purcei cît trebuia să predea gospodăria pe primul trimestru, s-au livrat 1133 purcei adică aproape jumătate din sarcina de plan anuală. In sectorul ovin mortalitatea a fost redusă în întregime.

Este demn de amintit faptul că conducerea gospodăriei se preocupă de pe acum și de punerea la punct a utilajului necesar muncilor agricole de vară. Au fost reparate pînă acum toate cele 12 secerători-legători și se continuă cu intensitate lucrul la combine, batoze, cositori și celelalte.

Din activitatea organelor sindicale

Incheierea contractelor colective în unitățile agricole de stat

Anul acesta, munca pentru incheierea noilor contracte colective — pirghii de seamă in procesul de producție din unitățile agricole de stat — s-a desfășurat in mult mai bune condițiuni decit in 1956.

Aceasta a fost posibil datorita faptului că planurile de producție au fost din timp defalcate pe fiecare loc de muncă — muncitor și mașină — creindu-se condiții ca pe baza experienței obținute in producție, fiecare muncitor să-și aducă contribuția la dezbaterea și definitivarea planurilor și inscrierea angajamentelor in contractul colectiv.

Activiștii Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli au făcut din vreme un instructaj amănunțit cu conducerile comitetelor regionale și ale unităților, arătindu-le însemnătatea incheierii contractelor colective și mobilizindu-le pentru atragerea muncitorilor in definitivarea planurilor de producție pe anul in curs.

In scopul asigurării controlului și sprijinului necesar in realizarea la timp și in bune condiții a acestei acțiuni, activiștii C.C.S.M.A. și reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, impreună cu organele sindicale și administrative regionale, au format colective de lucru in fiecare S.M.T., gospodărie de stat, I.C.A.R., I.C.Z. etc. Ca rezultat al măsurilor luate s-a reușit ca pină zilele trecute să se incheie aproape 635 de contracte colective.

Cu prilejul dezbaterilor pentru incheierea contractelor colective, numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri au venit cu propuneri concrete, in scopul indeplinirii și depășirii planului de producție și creării unor cit mai bune condiții de muncă și de trai. De pildă numai in cinci regiuni, Iași, Cluj, Constanța, Galați și Oradea, au fost făcute 2.707 de propuneri.

Participanții la adunările pentru incheierea contractelor colective și-au luat importante angajamente pentru sporirea producției și productivității muncii. De exemplu, muncitorii din gospodăriile de stat din regiunea Cluj s-au angajat prin contractul colectiv că vor da anul acesta peste plan: 308 tone de griu, 103 tone de porumb boabe, 256 tone de legume și zarzavaturi, 76 tone de cartofi, 91 tone de carne de porc, 826 hl de lapte de vacă etc.

Angajamentele luate in intrecerea socialistă pornită intre muncitori și pe brigăzi au înlesnit ca in contractele colective să fie inscrise cifre ce depășesc cu mult sarcina inițială de plan. Pe baza acestor angajamente, in adunările generale ținute cu ocazia semnării contractului colectiv numeroase unități cu același profil s-au chemat la intrecere. De pildă, gospodăria de stat „30 Decembrie" din regiunea Constanța a chemat la intrecere gospodăria de stat Fetești spre a da peste plan 30 tone de griu, 200 tone de porumb boabe, 150 tone de furaje, 20 tone de legume și zarzavaturi, 60 hl de lapte de vacă, 95 hl de lapte de oaie, 100 de miei și 150 de purcei și spre a realiza economii in valoare de 115.000 lei. De asemenea S.M.T. „1 Mai" Brăila, regiunea Galați, a chemat la intrecere S.M.T. Traian Sat, angajindu-se să execute peste plan un volum de 1070 ha de arătură normală, să facă economii de piese in valoare de 5.000 lei și 7.200 litri de combustibil.

Pe lingă angajamentele luate in scopul depășirii planului de producție, in contractele colective au fost inscrise și angajamente legate de creșterea nivelului de muncă și de trai al muncitorilor.

In gospodăriile de stat din regiunea Cluj, de pildă, conducătorii unităților și comitetele de intreprindere și-au luat, printre altele angajamentul de a amenaja 23 de colțuri roșii, de a repara și dota cu mobilier 14 cantine și de a amenaja șase băi. Și in alte regiuni, in contractele colective incheiate au fost prevăzute importante realizări, menite să îmbunătățească condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor.

Avîntul cu care muncitorii au luat parte la acțiunea de pregătire și incheiere a contractelor colective a contribuit și la obținerea unor importante succese in producție. In Regiunea Autonomă Maghiară arăturile de primăvară au fost complet terminate în gospodăriile de stat și se lucrează intens și la terminarea însămînțărilor din epoca I-a. In numeroase S.M.T.-uri din regiunile Constanța și București unele brigăzi și-au indeplinit încă de pe acum planul din campania de primăvară.

E necesar totuși să arătăm că, pe lingă rezultatele bune obținute in acțiunea de incheiere a contractelor colective, au existat și unele greutăți. Astfel, organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii nu au sprijinit în suficientă măsură organele sindicale in acțiunea de incheiere a contractelor. Uneori, sub diferite motive, reprezentanții acestor organe au absentat chiar și de la adunările generale pe unități, îndeosebi în S.M.T.-uri.

In prezent se termină și incheierea ultimelor 23 de contracte colective in gospodăriile agricole de stat. Incepînd din acest an, contractele colective rămin numai la sediul unităților, urmind ca conducerile administrative și comitetele de intreprindere să vegheze la îndeplinirea lor, conform angajamentelor luate.

ION DRINCU

Săptămîna mondială a tineretului

In urmă cu 14 ani cînd milioane de tineri își mai vărsau încă sîngele pentru a zdrobi fiara fascistă și a salva civilizația și viitorul omenirii s-a sărbătorit pentru întîia oară săptămîna mondială a tineretului. De atunci, in fiecare an între 21—28 martie, tinerii își sărbătoresc prietenia și unitatea, își afirmă dorința fierbinte pentru pace, pentru viață și fericire. Și cu fiecare an, cu fiecare primăvară, hotărîrea tineretului de a-și consolida prietenia, de a lupta pentru o pace trainică, este mai puternică.

Anul acesta sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului are o semnificație deosebită, deoarece ea afirmă solidaritatea tineretului cu lupta unită a lagărului păcii pentru înlăturarea pericolului unui nou război pe care-l urzesc cu furie cercurile imperialiste.

Tinerii din țările socialiste cărora condițiile de muncă și viață li se îmbunătățesc neîncetat își intensifică eforturile pentru înflorirea și întărirea patriei lor, pentru făurirea unui viitor fericit. In țările capitaliste și colonii tinerii luptă pentru drepturi și o viață mai bună, împotriva politicii războinice de înarmare.

In acest an, alături de tinerii din întreaga lume tineretul țării noastre se pregătește cu entuziasm în vederea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care se va desfășura vara aceasta la Moscova.

Inițiativa tinerilor din comuna Siliștea, raionul Lehliu care au lansat o chemare pe țară în vederea organizării unor „Loturi ale Festivalului" a fost primită cu entuziasm de tinerii de la sate. Numai în regiunea București au fost organizate pînă în prezent astfel de loturi în peste 200 de comune. Banii rezultați din producția obținută pe aceste loturi tinerii au hotărît să-i verse la fondul pe țară al Festivalului. Cu multă însuflețire a fost primită și chemarea tinerilor din Bacău pentru înfrumusețarea orașelor și a satelor în cinstea Festivalului.

Săptămîna mondială a tineretului, care este sărbătorită pe tot cuprinsul patriei noastre, constituie un prilej pentru tinerii noștri de a-și manifesta solidaritatea cu tinerii din întreaga lume în lupta pentru pace, drepturi și o viață mai bună.

Să producem răsaduri de bună calitate

In vederea obținerii de legume timpurii, recomandăm gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor, gospodăriilor anexe și țăranilor cu gospodării individuale să aplice unele măsuri tehnice desprinse din practica legumicultorilor din U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R. P. Chineză, R. P. Ungară etc.

Este știut că, pentru obținerea unor recolte timpurii și bogate de legume, o deosebită importanță are călirea răsadului. Prin călire se înțelege obișnuirea răsadului cu mediul natural, pentru a face posibilă plantarea răsadului mai de timpuriu în cîmp.

Acțiunea de călire trebuie să înceapă încă înainte de răsărirea plantelor, prin aerisirea ușoară a răsadnițelor și să se continue și după apariția plantelor, cîteva zile. În această perioadă aerisirea se asigură în cursul zilei prin ridicarea unei rame de fiecare toc, în așa fel ca să rămînă un spațiu de aerisire de 1—2 cm, acoperit cu rogojini. Cînd temperatura aerului este de peste plus 5 grade, aerisirea se poate face prin 2—3 ferestre la fiecare toc.

Se recomandă ca răsadul de roșii să fie călit în acest mod, timp de 10—12 zile, la temperatura de plus 10—12 grade, după care temperatura se ridică din nou la plus 16—20 grade, prin aerisirea mai redusă a răsadnițelor. Ardeii și vinetele au nevoie de o perioadă de călire de 10—12 zile la temperatura de plus 13—15 grade, în urma căreia temperatura se ridică la plus 18—24 grade. La varza timpurie și de vară temperatura se menține pînă la răsărire la plus 18—20 grade, apoi se coboară prin aerisire la plus 12—15 grade și se menține astfel pînă la plantarea în cîmp. La castraveți, din momentul cînd au răsărit 20—80 la sută din plante și pînă la apariția primelor frunze adevărate, temperatura se coboară la plus 16—18 grade, prin aerisirea răsadniței în felul arătat mai sus.

La data plantării în cîmp (aprilie și mai) răsadurile trebuie să fie obișnuite cu condițiile mediului exterior. Pentru aceasta ele se supun la temperaturi din ce în ce mai scăzute și la acțiunea treptată a razelor solare directe, prin ridicarea completă a ramelor, la început ziua, iar mai tîrziu și noaptea.

Din experiențele făcute în R. P. Polonă și alte țări rezultă că folosirea îngrășămintelor chimice în timpul producerii răsadului influențează favorabil asupra călirii răsadului de varză timpurie și conopidă. Astfel, azotatul de sodiu în concentrație de 1 la sută (10 grame la 10 litri apă), dat plantelor o dată cu udatul, face ca răsadul să crească viguros și scurt, iar plantat în cîmp să reziste la frig pînă la minus 5—7 grade.

Răsadurile care se dezvoltă nesatisfăcător trebuie îngrășate suplimentar cu soluții de îngrășăminte minerale, organice sau cu amestec de îngrășăminte minerale și organice. Dintre îngrășămintele organice e bine să se folosească urina diluată (o parte de urină la 10 părți de apă), sau gunoiul de păsări (o parte de gunoi și 15 părți de apă) pentru 1,5 m. p. de răsadniță.

De obicei prima îngrășare se face cînd plantele au 2 frunze adevărate, a doua după 8—10 zile și ultima cu cel puțin 10 zile înainte de plantarea răsadului în cîmp.

Pe lîngă temperatură și hrană, pentru producerea unui răsad de calitate o mare importanță prezintă lumina și umiditatea aerului. Lumina se asigură răsadului de îndată ce acesta a răsărit. Chiar și în zilele reci rogojinile trebuie înlăturate. În caz contrariu răsadurile se alungesc și îngălbenesc, iar cînd sînt supuse razelor solare se opăresc parțial sau total. În ce privește umiditatea atmosferică din răsadniță este necesar ca aceasta să fie în jur de 60—80 la sută; de aceea udatul e bine să se aplice numai la nevoie, rar, dar abundent.

Pentru asigurarea condițiilor optime de temperatură, umiditate și hrănire în vederea dezvoltării răsadului de calitate un rol hotărîtor îl are repicarea. Se recomandă ca repicarea răsadului să se facă pe strat nutritiv compus din 70 la sută mraniță, 25 la sută pămînt de țelină și 5 la sută balegă de vacă, sau în ghivece nutritive făcute din 3 părți de turbă sau mraniță, o parte rumeguș, o parte pămînt și 0,5 părți bălegar de cornute, la care se adaugă îngrășăminte chimice, potrivit cerințelor diferitelor specii de legume.

Repicatul răsadului se face la apariția primei frunze adevărate. La roșii și castraveți, de pildă, se face după 10—14 zile de la răsărire, iar la ardei și vinete, după 20—25 zile.

Pentru a preveni eventualele pierderi de răsaduri din cauza bolilor, dintre care cea mai frecventă este mana, se recomandă stropirea răsadurilor de două-trei ori cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,25—0,50 la sută. Împotriva căderii răsadului (tăierii tulpinii) trebuie să se asigure în răsadniță umiditate redusă, prin aerisire. Acolo unde boala a apărut, în afară de stropirile cu zeamă bordeleză este necesar să se cearnă nisip uscat într-un strat gros de 0,5—1 cm.

Ing. N. MIZGĂREANU

Una și-au propus, alta a ieșit

Sîntem la începutul campaniei agricole de primăvară și totuși rezultatele bune n-au întîrziat a se arăta. Zilnic, tot mai multe suprafețe de teren sînt arate și însămînțate, atît în sectorul socialist, cît și în cel al gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori.

In raionul Giurgiu însă problema încheierii de contracte pentru cultura sfeclei de zahăr nu a fost privită cu toată seriozitatea, deși toată lumea știe că zahărul este unul dintre alimentele cele mai necesare oamenilor de toate vîrstele.

Să vedem acum ce și-au propus în acest an cei în drept în legătură cu cultura sfeclei de zahăr și ce au realizat. Iată, planul prevede încheierea de contracte pentru suprafața de 3.515 hectare, iar cifrele arată că numai 2.586 de hectare au fost contractate pînă mai acum cîteva zile.

Firește că în unele comune s-au obținut rezultate bune la încheierea de contracte pentru cultura sfeclei de zahăr, ca, de pildă, în comuna Găujani, unde au fost contractate 250 ha. În comuna Olnac, unde de asemenea au fost contractate 170 ha, ceea ce dovedește că aici s-a muncit cu rîvnă. Dar, din păcate, în altele lucrurile stau invers. Bunăoară, în comuna Cacaleți n-au fost încheiate contracte decît pentru 50 ha din cele 100 hectare planificate, în comuna Frasinu, 18 hectare din cele 60 hectare planificate.

Aceste rezultate oglindesc în primul rînd slaba preocupare a unor agenți de cultura sfeclei de zahăr, care, deși cunosc avantajele contractărilor, n-au depus o temeinică muncă de lămurire în rîndurile cultivatorilor de sfeclă. În această privință un rău exemplu au dat tovarășii Oprea Teodor și Gheorghe Bănțeanu din comuna Turbatu, Niculae Cazacu din comuna Frătești, Constantin Roșu din comuna Dala și alții.

Pe de altă parte, nici comitetele executive ale sfaturilor populare comunale nu s-au ostenit să lămurească și să îndemne pe cultivatori spre a încheia contracte pentru cultura sfeclei de zahăr. Așa, de pildă, tovarășul Ciobanu, președintele sfatului popular al comunei Frasinu, a lăsat ca toată munca de lămurire într-o atît de importantă problemă să o ducă numai agentul de cultură Gheorghe Lolea, iar tovarășul Calotă, președintele sfatului popular al comunei Cacaleți, nici n-a vrut să stea de vorbă cu șeful de sector la cultura sfeclei de zahăr, tov. Ion Slăvescu, cînd acesta din urmă i-a cerut sprijin în privința mobilizării oamenilor la căminul cultural, unde trebuia să le arate avantajele contractării.

Acest fel de a privi problema încheierii de contracte pentru cultura sfeclei de zahăr a dus la rezultatele nesatisfăcătoare de pînă acum. De aceea, în puținul timp care a mai rămas, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Giurgiu are datoria să mobilizeze toate forțele pentru ca sarcina de plan în ceea ce privește contractarea sfeclei de zahăr să devină fapt împlinit și în acest raion.

RADU SANDU

Ce să citim

Dr. V. OȚEL: Prevenirea și combaterea sterilității la vacă

(EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT)

Din cercetările făcute de Institutul de cercetări zootehnice și din datele statistice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii se constată că la noi în țară sînt atinse de sterilitate (rămîn sterpe) un mare număr de animale din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și din sectorul individual, fapt care dăunează productivității animalelor și rentabilității gospodăriilor respective.

De aceea, lucrarea tov. dr. V. Oțel, „Prevenirea și combaterea sterilității la vacă", apărută de curînd în Editura agro-silvică de stat, este foarte bine venită.

Autorul descrie în partea introductivă însușirile fiziologice ale taurinelor și procesul de fecundație și gestație, după care arată cauzele sterilității la taurine.

Apoi autorul se oprește amănunțit asupra metodelor de prevenire și combatere a sterilității la vaci, arătînd cum trebuie alimentate animalele, cum trebuie să se asigure condițiile de igienă și întreținere, cum și cînd anume trebuie făcută monta (stăruind și asupra însămînțării artificiale ca mijloc de combatere a sterilității), cum trebuie diagnosticată gestația, stimulate funcțiunile sexuale la vacă și tratate bolile organelor genitale.

PAVEL DAN: Scrieri alese

(E. S. P. L. A.)

Scrierile lui Pavel Dan — nuvele și povestiri — care nu depășesc limitele unui volum obișnuit, oglindesc două aspecte ale realității: satul ardelean și școala. Înfățișînd satul ardelean de acum patruzeci de ani, Pavel Dan ne dezvăluie viața grea și necăjită a țărănimii sărace, lipsită de pămînt, apăsată de biruri și necazuri.

Scriitorul vede însă totodată că satul este sfîșiat din ce în ce mai mult de relațiile capitaliste, care consfințesc prăpastia dintre săraci și bogați, măresc setea de pămînt, întăresc trăsăturile negative ale unor oameni: lăcomia, zgîrcenia, trufia, violența, necinstea, setea de îmbogățire pe spinarea altuia, disprețul pentru cel slab și neavut. În satul acestor ani „frumusețea se măsoară în jugăre", iar omul este respectat „după cîtă avere are".

Dintre nuvelele sale cu subiect din viața satului, „Poveste țărănească" și „Înmormîntarea lui Urcan bătrînul" ne aduc în fața ochilor imagini de o deosebită forță realistă, în care sînt arătate relațiile de conviețuire a mai multor generații de chiaburi. Neomenia, falsitatea, zgîrcenia, răutatea, apucăturile de dihor, iată trăsăturile de caracter ale acestor proaspeți îmbogățiți ai neamului urcanilor, în care fiul încearcă să răpească pămîntul tatălui.

Cînd își îndreaptă privirea spre țărănimea necăjită, Pavel Dan pune toată căldura și pasiunea scriitorului care s-a ridicat din mijlocul ei. Povestirea „Zborul de la cuib" umple inima cititorului de o adîncă tristețe. Moartea bătrînului Simion, durerea mută cu care acesta își ia rămas bun de la ființele și lucrurile ce i-au fost dragi, puținele bucurii din sărmana lui viață, ne impresionează pînă la lacrimi. Povestirea este un document uman de o remarcabilă finețe artistică. Cel de al doilea aspect dominant al povestirilor lui Pavel Dan — școala — ne apare în special zugrăvit sub aspectul negativ, care l-a impresionat în mod deosebit pe scriitor.

Scrierile lui Pavel Dan, prin înalta lor ținută morală și artistică, prin dragostea cu care înfățișează viața celor batjocoriți, necăjiți și înfometați odinioară, prin adîncul lor adevăr uman, se înscriu la loc de cinste în literatura noastră din ultimele trei decenii.

Ele merită să fie cunoscute tot mai mult în zilele noastre de aceia pentru care au fost scrise cu dragoste și adîncă înțelegere.

Au îndeplinit planul la achiziții

Cooperativele sătești din raionul Huși desfășoară o intensă activitate pentru achiziționarea a cît mai multe produse agricole. Succese deosebite în această muncă a obținut cooperativa din comuna Coșmești, care a achiziționat, printre altele, 18.451 kg de porumb, 19.635 ouă precum și cooperativa din comuna Ghermănești, care a achiziționat 5.790 kg de porumb, 10.038 ouă și însemnate cantități de alte produse agricole.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova luptă pentru o recoltă sporită de legume

Regiunea Craiova are condiții prielnice pentru cultura legumelor. Datorită acestui fapt, suprafețele cultivate cu legume, cît și producția globală au crescut an de an. Pentru anul acesta s-a planificat obținerea unei cantități de cca. 200.000 tone de legume diferite.

Pentru dobîndirea unei recolte cît mai îmbelșugate de legume, organele de stat și agricole locale au luat o serie de măsuri menite să asigure creșterea producției la hectar. În primul rînd s-au identificat suprafețele care se pot iriga. Suprafața irigată pentru cultura legumelor va fi anul acesta cu 1.500 ha mai mare decît anul trecut. Cele mai mari suprafețe cu legume vor fi irigate în raioanele Craiova, Filiași și Caracal.

Tot în scopul sporirii producției la hectar s-au pus la dispoziția legumicultorilor prin I.S.A.P.V.S. mari cantități de semințe din soiuri timpurii și de bună calitate, s-au popularizat pe scară largă metodele înaintate de lucru în legumicultură, s-au dat cultivatorilor îndrumări cu privire la pregătirea terenului, producerea răsadului, folosirea îngrășămintelor organice și minerale.

Paralel cu sporirea producției la hectar, în regiune se acordă o deosebită atenție extinderii suprafețelor cultivate. Anul acesta, în regiunea Craiova se vor cultiva cu legume circa 20.000 de hectare, cu cartofi 8.300 ha și 4.500 ha cu pepeni, cultura acestor plante extinzîndu-se pe cît posibil pe terenurile virane din cuprinsul orașelor, centrelor muncitorești și satelor.

Ing. GH. GHIRBA

Notă

De ce au fost abandonate concursurile agricole?

In Regiunea Autonomă Maghiară au fost obținute unele rezultate bune pe tărîmul propagandei agricole. Este surprinzător însă faptul că în această regiune a fost abandonată metoda concursurilor agricole. În anii agricoli 1955/1956 și 1956/1957 problema concursurilor agricole a dispărut complet din planul de muncă al serviciului de propagandă din cadrul Direcției regionale agricole. Această stare de lucruri provoacă nelămuriri îndreptățite. Oare concursurile agricole organizate pînă anul trecut n-au dat rezultate bune? Dimpotrivă, aceste concursuri au contribuit la introducerea în practică a metodelor înaintate în agricultură. În cadrul acestor concursuri gospodăriile colective din Ciba — Nicolești, Curteni, Acătari, Batos, Covasna etc. au obținut rezultate deosebit de bune. Succesele acestor gospodării colective fruntașe au determinat pînă acum un mare număr de familii de țărani muncitori cu gospodării individuale din Regiunea Autonomă Maghiară să pășească pe calea muncii în comun, iar dintre sutele de țărani muncitori înscriși la concursurile agricole în anul agricol 1954/1955 s-au ridicat peste 200 fruntași ai recoltelor bogate.

Abandonînd metoda concursurilor agricole, organele agricole din Regiunea Autonomă Maghiară renunță la un mijloc important de popularizare și introducere organizată a metodelor înaintate în practica agricolă. Dispunînd de o bogată experiență în munca de popagandă agricolă nu ne îndoim că factorii de răspundere din Regiunea Autonomă Maghiară vor înlătura grabnic această deficiență semnalată mai sus.

GH. EICHNER

Din toată inima

Finala celui de al IV-lea concurs pe țară al artiștilor amatori de la sate

Am urmărit cu multă atenție spectacolele artiștilor amatori de la sate. O adevărată întrecere a talentelor din popor, a sîrguinței și bunului gust. Pe scena elegantă a Teatrului C.C.S. din Capitală, actori, păpușari și muzicanți de la casele raionale de cultură, de la cămine culturale și colțuri roșii din gospodării colective, premiați la fazele raionale și regionale ale concursului luptă acum pentru a încununa șirul biruințelor. Ropotele de aplauze ale spectatorilor răsplătesc din plin strădaniile lor.

...Cortina s-a ridicat încet. Se joacă o piesă în limba germană, plină de haz, „Dovleacul cel mare", de Hans Kehrer. Două colectiviste, șefe de brigadă, s-au luat la ceartă în biroul președintelui. Dihonia a pornit de la un dovleac neobișnuit de mare, care va cîștiga probabil premiul I la expoziția agricolă. Dovleacul a crescut pe tarlaua lui Vosnek Veronica, dar vrejul pornește din cea a lui Orner Ana. Atunci al cui e dovleacul? Al cui va fi meritul de a fi cîștigat un premiu pentru gospodăria colectivă? După multe peripeții, lucrurile se limpezesc. Dovleacul aparține întregii gospodării, familiei celei mari a colectiviștilor. Cele două șefe de brigadă s-au împăcat...

Publicul aplaudă cu multă bucurie.

— Cine-s artiștii aceștia atît de talentați? întrebă cineva în șoaptă.

— De unde sînt? se interesează altcineva.

Sînt colectiviști de la gospodăria agricolă colectivă „Ernst Thälmann" din Sălbăgelul Nou. Numele acestui sat circulă acum din gură în gură. Cei mai mulți dintre spectatori n-au auzit pînă astăzi de el. Nici nu știu de-i însemnat pe harta țării. Dar a rămas însemnat în inimile spectatorilor.

E un sătuc bănățean, aproape de Caransebes. Cuprinde doar 300 de case. Cînd a poposit aci, acum cîțiva ani, învățătorul Orner Carol s-a alăturat și el luptei comuniștilor care se străduiau pentru înființarea gospodăriei colective și pentru ridicarea vieții culturale a satului. A fost greu începutul! Încet, încet însă oamenii au prins a pricepe care-i drumul spre bunăstare. Astăzi aproape tot satu-i în colectivă. Despre echipa de teatru a fostului cătun necunoscut, Sălbăgelul Nou, acum s-a dus faima pînă în orașul unde bate inima cea mare a țării. S-a dovedit că și Gh. Hrach — cel care a făcut anul trecut peste 400 de zile de muncă — și colectiviștii fruntași Petru Bohman și Veronica Raiciu pot fi buni interpreți ai unor roluri pe care s-au străduit să le înțeleagă și să le trăiască pe scenă.

...Vin păpușarii! În sală străbate un murmur de bucurie. Copiii se ridică pe spetezele băncilor, să vadă mai bine. Colectivul teatrului de păpuși al Casei raionale de cultură Roman interpretează piesa „Pupăza din tei". Sînt aduse pe scenă, în fața micilor spectatori, unele momente pline de pitoresc și de haz din frumoasele „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă. Păpușarii Nicolae Dinu, Silvia Severin, Elena Aldea și alții minuiesc în timpul liber gingașele păpuși cu aceeași pricepere cu care struniesc la lucru motoarele mașinilor sau coarnele plugurilor.

...Bătrînelul de lîngă mine zîmbește. I-a plăcut mult interpretarea pe care echipa din Moinești, formată din țărani muncitori, funcționari și muncitori petroliști, au dat-o piesei „Omul care a văzut moartea", de Victor Eftimiu. Schimbăm unele impresii despre nivelul înalt artistic atins de teatrul sătesc din țara noastră, apoi bătrînul cade într-un fel de visare.

— Ehei, cînd văd cum merg treburile astăzi și ce condiții se creează pentru dezvoltarea culturii la noi, îmi amintesc de vremurile de altă dată. Piesa asta, de pildă, „Omul care a văzut moartea", a scris-o V. Eftimiu în trei zile. Îl rugase actorul Leonescu-Vampiru să-i scrie o comedie care să nu ceară decoruri costisitoare și să se poată juca și „pe butoaie". Așa juca pe atunci trupa lui Leonescu-Vampiru. Așa își prezentau piesele pe atunci multe din trupele românești. Și doar erau artiști profesioniști! Astăzi chiar o echipă sătească de artiști amatori are posibilități mai mari de dezvoltare decît trupa de odinioară a lui Leonescu-Vampiru.

M-au bucurat cuvintele lui. Era spovedania unui artist-pensionar. Era mărturisirea unei admirații sincere față de înflorirea culturii în anii puterii populare.

Cel de al IV-lea concurs al artiștilor amatori de la sate a cunoscut un succes nemaiîntîlnit pînă acum la noi. Într-o singură regiune, de pildă, Timișoara, au participat 1.853 de formații artistice de amatori, cuprinzînd peste 35.000 de interpreți.

Concursul a evidențiat peste 200 de actori buni, talente născute din popor, zeci de păpușari dibaci, neîntrecuți cititori artistici etc.

In curînd juriul va stabili definitiv care-s cîștigătorii concursului.

In orice caz, un cîștigător sigur poate fi anunțat de pe acum: arta populară sătească, care an de an urcă noi trepte și care a avut mult de cîștigat de pe urma desfășurării celui de al IV-lea concurs al artiștilor amatori de la sate.

A. GOCIU

Intrepreți care s-au remarcat

GHEORGHE BĂLAN de la căminul cultural din comuna Mocira, raionul Șomcuta Mare — ȘERBAN AUGUSTIN de la Casa raională de cultură Săveni, regiunea Suceava — MARIA OBRETKOVICI colectivistă din comuna Moldova Veche, regiunea Timișoara

Satira și umor

Ia și Vasile ceva!

Ștefan Lazăr a Nichiții,
Vrednic gospodar din sat,
Într-o zi de dimineață
Urcă scările la sfat
— Ce vrei, bre? zice Vasile,
Iar Ștefan: — Păi, lîngă vatră
Am acolo — să tot fie
Cîțiva metri cubi de piatră.
M-am gîndit s-o vînd la oameni
Pe-un preț mic și am venit
Ca să capăt învoire...
— Foarte bine te-ai gîndit!
Știi că eu nu sînt din ăia —
Nu știu ce și nu știu cum —
N-am eu inimă de piatră
Să te las cu piatra-n drum!
Ca să iasă însă bine
Și frumos să terminăm...
Și pe capră și pe varză
Trebuie să le-mpăcăm!
— Cum s-ar zice, eu sînt... varza?

— Da, neicuță, ai ghicit!
Ieși cu suta pentru „capră"
Și fă-ți treaba liniștit!...
Se gîndea pe drum Nichita:
„Președinte-așa, mai rar!
N-are inimă de piatră,
Mai curînd de... ciubucar!"

. . . .

Ghencian Vasile ăsta
Nu-i la prima lui ispravă,
Vreți ca să le știți pe toate?
Păi atunci... un bob zăbavă!
Școala din cătunul Bere
De curînd la reparată,
Și apoi se „repărară"
Chiar și... actele de plată.
Că în loc de cinșpe sute,
Cît lucrarea a costat,
La V. Ghencian în acte
Suma asta s-a... dublat!
Însușindu-și diferența,
Ce gîndit-a ciubucarul?
„Dacă se repară școala,
Să-mi repar și... buzunarul!"

Ca-n pădurea comunală
Așa lemn ceva mai rar,
De esențe diferite:
Carpen, cer, tei și stejar.
Și într-o bună zi, Vasile
Vîndu lemn de cer și tei,
Căptușindu-și buzunarul
Cu... mai multe mii de lei.
După jaful din pădure,
Ghencian gîndi așa:
„N-o fi foc dacă din lemne
Oi mai lua și eu ceva!"

. . . .

Pe dreptate se așteaptă
Ca-n curînd, la tribunal,
Pentru tot ce-a luat Vasile
Să ia și... ceva legal!

Versurile sînt dedicate lui Vasile Ghencian, președinte (sau fost președinte) al sfatului popular Măeriște-Oradea.

VALERIU FILIMON

Preocupări... agrotehnice

In unele părți nu se manifestă grija cuvenită pentru asigurarea cu semințe de soi a unităților agricole socialiste și a țăranilor muncitori individuali.

— Am venit pentru sămînța de soi ce ne-a fost repartizată.
— Cu plăcere, dar numai de floarea-soarelui; cele de dovleac sînt la prăjit.

Desen de FRED GHENADESCU

CEA MAI BUNĂ PILDĂ

Pe tractoristele din brigada a 15-a de la S.M.T. Traian-Sat, regiunea Galați, le-am cunoscut în primăvara anului trecut. Am stat atunci prea puțin de vorbă cu ele; numai în timpul unei mese de prînz. Că se grăbeau să-și reînceapă lucrul, aflîndu-se într-o întrecere plină de avînt cu ceilalți mecanizatori din stațiune.

La sfîrșitul campaniei de vară, am aflat cu bucurie, că fetele din brigada a 15-a s-au menținut în fruntea graficului de producție al S.M.T.-ului depășind cu procente însemnate volumul de lucru realizat chiar de către cei mai buni tractoriști din stațiune. Despre rezultatele muncii lor s-a dus apoi vestea: Prin luna decembrie, tractoristele brigăzii a 15-a — tot fruntașe pe stațiune — își cumpăraseră între altele mobilă completă pentru cîte un apartament, bașca hăinării să poarte 5—6 ani de aci înainte...

Zilele trecute, le-am reîntîlnit pe vrednicele mecanizatoare de la S.M.T. Traian-Sat, arînd de zor pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comuna Osmanu. Mecanicul șef al stațiunii, tov. ing. Georgescu Gheorghe, mă informase că ele sînt pe terminate cu arăturile de la colectivă și că urmează să plece în apropiere la Silistraru, tot pentru pregătirea terenului...

Știam încă de anul trecut că Straton Nastasia ori Danu Stela din această brigadă lucrează pe tractoare pe roți de cauciuc, cu plugurí suspendate că-și îngrijesc mașinile „ca la carte" și folosesc cele mai înaintate metode de lucru. Nu cunoșteam însă un amănunt de mare însemnătate: cu munca lor de calitate a contribuit în mare măsură în ultimul timp, ca toți, dar absolut toți țăranii muncitori din satele unde au lucrat să pornească pe drumul agriculturii cooperativizate.

— Cu toate că anul trecut a fost cum se știe secetă și prin părțile noastre, — mi-a spus tov. Stere Voica, președintele gospodăriei colective din Osmanu, noi am recoltat peste 900 kg de grîu și aproape 1.700 kg porumb la hectar, în vreme ce individualii n-au scos nici pe jumătate. Ne-au întrebat mulți dintre aceștia cum am lucrat noi pămîntul. Le-am răspuns: că arăturile au fost făcute încă din toamnă, cu tractoarele S.M.T.-ului, încît n-a rămas o palmă de pămînt neogorită; că primăvara, tot brigada de fete de la S.M.T. ne-a discuit și grăpat tarlalele, încît arătura netedă ca în palmă. Însămînțatul l-au făcut fără nici un greș, iar la porumb, ne-au dat două prașile cu cultivatoarele. Arăturile de peste tot au fost făcute îndată după strînsul bucatelor. Toate astea le-am spus oamenilor din comună deseori. Si cele auzite i-au frămîntat mult. De altfel, în timpul iernii împreună cu agronomul de sector Radu Ion tractoristele din brigada a 15-a au venit de mai multe ori aci, în comună. Ele au stat de vorbă seri de-a rîndul cu individualii, despre avantajele muncii cu tractorul, îndemnîndu-i să urmeze pilda colectiviștilor.

...De la agronomul de sector am aflat că munca de lămurire de care-mi pomenise președintele colectivei n-a întîrziat să dea roadele. Cu o lună în urmă — mai precis pe la începutul lunii februarie — în comuna Osmanu au luat ființă nu una, ci două întovărășiri agricole deodată.

— De altfel mi-a spus tov. inginer Grigore Săvescu, agronomul șef al S.M.T.-ului Traian-Sat, — care venise și el între timp la tarlaua pe care lucrau tractoristele, — toți mecanizatorii noștri au dat pildă bună țăranilor muncitori, făcînd lucrări de calitate și desfășurînd o vie muncă de lămurire pentru lărgirea sectorului agricol cooperatist. Anul acesta, în ianuarie, în raza noastră de activitate, a luat ființă încă o gospodărie colectivă în satul Tepeș, comuna Urleasca; în satul Căldărușu din aceeași comună, s-a înființat și o întovărășire nouă. De asemenea, foarte mulți țărani muncitori s-au înscris în ultimele două luni în cele 11 gospodării colective și 11 întovărășiri agricole pe care le deservim. În momentul de față, toate satele și comunele unde lucrează brigăzile noastre sînt complet cooperativizate.

AL. RAICU

La cooperativa de consum din comuna Budești, raionul Focșani, planul de achiziții la produsele agricole pe primul trimestru al acestui an a fost îndeplinit pînă la 15 martie în proporție de 243 la sută. Pe sortimente de produse el a fost realizat: la ouă cu 108 la sută, la păsări cu 200 la sută, la vin cu 181 la sută, etc.

In fotografie: achizitorul cooperativei, tov. Niculae Bîrgaru, cîntărind cele 467 kg de fasole aduse de către țăranul muncitor Costel Croitoru.

INGINERUL COLECTIVIST

E și azi destul de neobișnuit să vezi un inginer colectivist. Dar cu șase-șapte ani în urmă, așa ceva ar fi părut de necrezut. Poate că însuși inginerul Eugen Ionescu, pe atunci student la Institutul Agronomic, ar fi dat nepăsător din umeri la o astfel de idee.

— Eu, colectivist? Glumești pesemne!...

Si totuși, faptele sînt fapte: inginerul agronom Ionescu este astăzi membru al gospodăriei colective din Oprișenești.

★

Orice lucru stîrnește interes. Am povestit în trenul care mă ducea de la Galați spre Capitală despre inginerul agronom, membru al colectivei. Nu descriu aici nici gesturile de mirare ale celor care ascultau povestea, nici potopul de cuvinte prin care unul dintre călători se străduia să ne explice importanța „noului", iar alții să-și lămurească ce l-a îndemnat pe inginer să devină colectivist.

...După ce i-am ascultat pînă la sfîrșit, am văzut că nici unul nu ghicea ce l-a determinat pe tînăr să intre în gospodărie. Atunci le-am povestit ceea ce însuși inginerul Ionescu Eugen îmi povestise în aceeași seară...

...S-a născut în București. De mic copil și-a bătucit călcîiele de pietre și asfalt. Nu-și amintește să-i fi auzit vreodată pe părinții lui vorbind despre agricultură. Si nici rude pe la țară n-a avut.

Totuși, încă de copil a îndrăgit natura. Cînd a mai crescut i-a spus lui taică-său:

— Eu, tată, agronom mă fac.

După terminarea studiilor, a plecat la colectiva din Oprișenești să-și pună cunoștințele în slujba membrilor gospodăriei. A rămas acolo timp de doi ani încheiați. Si multe lucruri s-au schimbat în colectivă.

Obiceiul cu pășcutul miriștilor, bunăoară, dăinuia printre colectiviști de multă vreme.

Să-i fi pus să le dezmiriștească? Iți găseai păcatul cu Ion Mihai, fost brigadier, cu unii dintre foștii membri ai consiliului de conducere — de pildă cu Ion I. Belu — și cu alți colectiviști.

— Si vitele unde mai pasc? — se repezeau la inginer cu gura cei mai mulți.

Dar inginerul nu s-a dat bătut. Cum însă nu-i venea la îndemînă să se pună rău cu oamenii, a început-o de departe.

— Uite, fraților, eu zic să facem încercarea pe o singură parcelă. Care vreți. Dezmiriștim îndată după recoltat, îi tragem mai tîrziu o arătură bună — știi colea de 22 de centimetri — punem și ceva gunoi de grajd sub brazdă — că din ăsta e destul, — iar primăvara trecem cu cultivatorul peste arătură și însămînțăm porumb. Si dacă n-om avea un spor de 300 de kilograme la hectar, pun capul jos.

Așa au procedat. Iar la cules, au regretat că n-au făcut dezmiriștitul pe o suprafață mai mare. Cît despre vite, tot după povața inginerului, le-au pregătit din vreme masă verde. Să tot mănînce.

Si veniturile au crescut! Atît ale gospodăriei cît și ale colectiviștilor. Drept mulțumire, adunarea generală a luat într-o ședință hotărîrea de a i se da și inginerului un număr fix de zile-muncă.

— Așa o să-l legăm mai mult de noi și de gospodăria noastră colectivă — declarase președintele Mihai Vasile în ședință. Si socot că n-are să ne pară rău.

Avea dreptate. L-au „legat" definitiv. Dealtfel inginerul îndrăgise atît locurile, cît și oamenii. Iar de la o vreme, începuse chiar să simtă încolțind în el dorința de a deveni colectivist.

— Ar fi mult mai bine pentru mine — îi spune el uneori lui Gheorghe Zaharia, secretarul de partid. Salariul meu e bun. Dar tot mai cîștigat aș fi la zile-muncă. Să-l luăm de pildă pe Dumitru Neacșu. E un simplu muncitor. Dar pentru cele 420 de zile-muncă ale lui, a dus acasă o mulțime de produse. Dacă facem socoteala bine, cred că tot ce i s-a dat se urcă la vreo 13.000 de lei. Si asta face un salar destul de frumușel.

Iar Zaharia îl încuraja. Nici vorbă că era mai bine. Uite, adunarea generală are să-i fixeze numărul de zile-muncă. Ar putea trece de cincizeci de zile-muncă într-o lună. Că doar e specialist. Si dacă vor ajunge să ridice și valoarea unei zile-muncă la 35, sau chiar la 40 de lei, cum și-au planificat, ar însemna să aibă un salar de două ori mai mare decît cel în bani.

Mai greu a fost cu nevastă-sa. Că zicea:

— Adică vrei să mă înmormîntezi la țară?

Dar inginerul Ionescu a găsit puterea s-o convingă. Si la 25 ianuarie 1957, adunarea generală a gospodăriei colective din Oprișenești vota primirea în gospodărie a familiei inginerului Ionescu. Cererea era semnată și de soție. Iar acum, pe lîngă munca lui obișnuită, inginerul agronom discută cu soția lui despre căsuța lor, pe care în curînd și-o vor dura acolo, în Oprișenești.

★

In prezent, intrarea unui inginer ca membru în gospodăria colectivă e un fapt destul de rar, care răsare undeva ca o mlădiță tînără. Dar mîine, astfel de mlădițe vor apare pretutindeni pe întinsul țării. Si vor crește mari. Fiindcă mlădițele așa-s întotdeauna. Par plăpînde, cînd de fapt sînt pline de vigoare. Ele nu cunosc opreliști. Rup zăgazurile și se fac stejari. Iar colectivele care-și vor răsădi asemenea mlădițe, se vor întări necontenit.

NICOLAE COMĂNICI

Grădinarii la lucru

Dacă ieși din Tîrgoviște pe șoseaua ce duce spre București și te abați la stînga, la vreo 3 km, dai de satul Matei Voevod. Oamenii de aici se ocupă, din tată în fiu, cu cultivarea legumelor și zarzavaturilor. An de an ei se străduiesc și reușesc să obțină recolte de legume bogate și de cea mai bună calitate. Din anul 1950, cînd cooperativa a început să încheie contracte pentru cultivarea legumelor, grădinarii Niculae Ion, Pavel M. Gheorghe, Ivan D. Ioan, Petre Niculae, Petre Băleanu au fost printre primii cultivatori care au semnat contracte și au vîndut la cooperativă întreaga producție de legume și zarzavaturi, obținînd venituri însemnate.

Și în anul acesta peste 110 cultivatori din Matei Voevod au încheiat contracte cu cooperativa pentru suprafața de 37 ha, obligîndu-se să livreze cooperativei „6 Martie" peste 300 tone de legume și zarzavaturi. In baza contractelor, grădinarii din Matei Voevod au primit drept avans suma de peste 35.000 lei. In afară de faptul că s-au aprovizionat de la cooperativă cu materiale și unelte agricole, îngrășăminte chimice, cherestea, geamuri și tocuri, fiare de plug, sape, sdpăligi și alte unelte necesare grădinăritului.

Cultivatorii de legume și zarzavaturi din Matei Voevod muncesc acum pentru a obține recolte și mai mari și de bună calitate. Petre Băleanu se mîndrește cu răsadurile de varză, care au crescut mai bine de o palmă. Niculae D. Ion cu răsadurile de roșii, iar Ivan D. Ioan, care a obținut în anul trecut cele mai frumoase producții de ceapă, roșii și ardei, s-a angajat ca anul acesta să obțină o producție „record", cum spune el, atît în ceea ce privește cantitatea, cît și calitatea legumelor pe care le va livra cooperativei.

Oameni harnici, grădinarii din Matei Voevod muncesc de dimineață și pînă seara să termine căratul și împrăștiatul îngrășămintelor, căratul pietrișului pentru îndiguirea iazului, precum și lucrările în răsadnițe și în cîmp, folosind cu pricepere timpul prielnic.

L. GRINARU

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Secretul președintelui

Inginera Aurica Breazu, șefa punctului agricol, înlemni.

— Cît? Cît ai spus! îl întrebă ea pe Radu Trică, președintele gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, raionul Topoloveni.

— 7.000 de kilograme, repetă Radu Trică.

— Asta-i prea de tot, adăugă ea, dar vorbele îi fură înăbușite de aplauzele care nu mai conteneau.

Indată ce se isprăvi consfătuirea, inginera Breazu părăsi Topolovenii și plecă bodogănind spre punct. Auzi acolo! 7.000 de kilograme de știuleți! Se vede treaba că l-au amețit succesele din anul trecut. De la 4.000 pînă la 7.000 e totuși o diferență mare. Nu putea să se oprească la 5.000, sau chiar la 4.500, cît prevăzuseră întîi în planul de producție? Si de ce n-o întrebase și pe ea mai înainte de a-și fi luat angajamentul? Poate unde prea era de scurtă vreme șefa punctului? Dar asta nu era un argument destul de serios. Doar ea răspundea de colectivă. Si-acu ce te faci — continuă ea să se vaiete — cînd tot raionul stă cu ochii ațintiți pe tine...

A doua zi, în zori, se și înființă la colectivă. Radu Trică o întîmpină în ușă. Era încredințat că va ieși „cu săpuneală". Nu se înșelase. Inginera îl luă de-a dreptul.

— Pe ce te sprijini dumneata, tovarășe, de-ți iei angajamente nemaiauzite? Unde ții secretul ăsta? Ia să-mi dai hîrtia cu angajamentul și cu sarcinile...

— Tot degeaba — îi tăie vorba președintele. „Secretul" meu nu-i pe hîrtie. L-am notat în altă parte.

— Unde? — întrebă mirată inginera.

— Pe teren — răspunse Trică zîmbind.

Avea dreptate. Fostul șef al punctului agricol, inginerul Nicolae Constantin, nu-și irosise timpul de pomană dăscălindu-l cum să pună temeliile unui rod bogat. Terenul rezervat culturii de porumb fusese stabilit în luncă. Prin urmare, chiar dacă va fi un an uscat, porumbul semănat acolo nu va duce dorul umezelii. Asta-i una. Se făcuseră apoi lucrările de pregătire a terenului: dezmiriștitul, ogoritul, îngrășatul solului încă din toamnă cu îngrășăminte chimice și naturale.

Mai apoi s-a selecționat sămînța. Au ales știuleții chiar din lan. Să-i fi văzut pe Zoe Harpalete, pe Ilie Popa, pe Ștefan Mînzală și pe alții cum se făleau cu drugalăii de hibrid: unul că al lui au cîte 22—25 de rînduri, altul că la el în coș n-ai să găsești știulete sub 1.300 de boabe, iar al treilea că el a numărat la un știulete năzdrăvan 58 de boabe într-un rînd și 25 de rînduri pe cocean.

Au cărat apoi știuleții la gospodărie și le-au dat cămașa de pănușe peste cap. Pe urmă, i-au legat perechi-perechi, i-au dus în podul sediului și i-au atîrnat cu grijă pe stacheți. La adăpost de ploi și de zăpadă, dar cu aer din belșug, sămînța de porumb avea să-și lepede umiditatea de prisos.

La primul zvon de primăvară, cînd zăpada încă mai mustea pe luncă, sola viitorului lan de porumb a mai primit o porție de azotat. Cam în aceeași vreme, Radu Trică aducea de la raion o sumedenie de borcanele cu îngrășămînt bacterian pentru tratat sămînța.

★

După ce sfîrși „lectura" celor scrise de colectiviști afară, pe teren, inginera Breazu strînse cu putere mîna președintelui. Acum vedea și ea. Angajamentul lui Trică n-o mai speria deloc. Cu cele patru prașile planificate și polenizat suplimentar, porumbul lor avea să dea cu siguranță 7.000 de kilograme la hectar.

NICOARA COSAȘU

O importantă consfătuire

Anul acesta gospodăriile colective din cuprinsul regiunii Ploești vor cultiva porumb pentru producerea de sămînță hibridă pe o suprafață de aproape 850 ha. Cele mai însemnate suprafețe pentru producerea acestei semințe au fost destinate în gospodăriile colective din comunele Padina, Vîlcele, Stiubeiu, Cioîrăști, Rominești, Condurată.

In vederea obținerii unor cît mai bune rezultate în cultivarea porumbului pentru producerea seminței hibride, a avut loc zilele trecute la Buzău o importantă consfătuire. La această consfătuire au participat ingineri, tehnicieni agricoli și brigadieri de la gospodăriile colective din regiune precum și ingineri și tehnicieni de la secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale.

In prima zi a lucrărilor consfătuirii, au fost prezentate o serie de referate de către specialiștii din cadrul direcției agricole regionale. Astfel, printre altele, tovarășul inginer Petre Damașcanu a ținut un referat despre „Metodele folosite și rezultatele obținute de către gospodăriile colective din regiunea Ploești în producerea seminței hibride de porumb în anul 1956". Tot astfel, tov. ing. Constantin Popescu a ținut o expunere cu privire la agrotehnica culturii porumbului în condițiile pedo-climatice ale regiunii Ploești, iar tov. ing. Nicolaie Popa a vorbit despre „Tehnica și organizarea producerii de sămînță hibridă de porumb". După ținerea referatelor tov. ing. Gheorghe Cristescu, șeful serviciului de propagandă al Direcției agricole regionale, a prezentat diafilmul „Porumbul hibrid".

In cea de-a a doua zi a consfătuirii s-au făcut pe terenurile gospodăriei agricole de stat Horticola-Buzău diferite demonstrații practice în legătură cu adaptarea mașinilor de semănat cu tracțiune animală precum și a semănătorilor I.A.R. 511 și S.K.G.-6 pentru însămînțarea loturilor de hibridare a porumbului.

La încheierea consfătuirii tov. ing. Sergiu Curteanu, directorul Direcției agricole regionale, a vorbit despre: „Sarcinile ce revin în acest an organelor tehnice agricole și gospodăriilor colective în vederea producerii seminței hibride de porumb".

P. CRISTIAN

De ce este întîrziat schimbul seminței de porumb hibrid?

Experiența anului trecut a dovedit că, folosindu-se sămînță hibridă de porumb, se pot obține sporuri de recoltă de 8—600 kg. la ha. De aceea, anul acesta au fost luate măsuri ca în toate regiunile țării să se însămînțeze suprafețe mult mai mari cu porumb hibrid.

Ne apropiem cu pași repezi de momentul începerii însămînțărilor de porumb. Cu toate acestea, așa cum rezultă din datele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, pînă la 22 martie în întreaga țară **nu fuseseră schimbate decît 5.160 de tone de porumb hibrid din cele 17.000 de tone planificate.** Această întîrziere este cu atît mai mult nejustificată, cu cît Consiliul de Miniștri a stabilit de curînd condiții cît se poate de avantajoase de schimb, pentru a înlesni aprovizionarea cu sămînță hibridă gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor agricole și țăranilor cu gospodării individuale.

Rămînerea în urmă a schimbului de semințe de porumb hibrid se datorează faptului că organele agricole de la raioane și regiuni nu desfășoară o suficientă muncă de lămurire printre colectiviști, întovărășiți și țăranii muncitori individuali, spre a le arăta marea însemnătate a acestei acțiuni. In raionul Brăila, de exemplu, unde întreaga suprafață destinată culturii de porumb (peste 28.000 ha.) va fi însămînțată numai cu porumb hibrid, nu s-au schimbat pînă zilele trecute decît abia 10 tone de sămînță. Tov. F. Craioveanu, secretarul sfatului popular raional, arată chiar că această problemă nu e așa de urgentă întrucît... mai e timp pînă la însămînțatul porumbului. In raionul Focșani, din aceeași regiune, din 180.000 kg. de sămînță hibridă de porumb necesară pentru însămînțările din primăvara aceasta, s-au schimbat pînă acum numai 4.000 kg.

După cum recunoaște însuși șeful secției agricole raionale, tov. Nicolae Tănase, în diferite referate, acest lucru se datorește faptului că țăranii muncitori cu gospodării individuale nu au destulă încredere în folosirea seminței hibride de porumb.

Exemple ca cele de mai sus pot fi întîlnite și în alte regiuni cum sînt Cluj, Baia Mare etc.

Se pune întrebarea: cînd au de gînd tehnicienii și inginerii din secțiile agricole raionale și cei de la comune să treacă la popularizarea pe scară largă cu exemple locale a foloaselor pe care le aduce sămînța de porumb hibrid? Așteaptă oare aceștia ca întîi să cînte... cucul? Nu le este suficient de limpede că în lupta pentru obținerea unei producții bogate de porumb, schimbul de porumb hibrid este absolut necesar?

Cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi

Intovărășirile agricole din raionul Mediaș își dezvoltă fondul obștesc

Experiența întovărășirilor agricole fruntașe cum sînt cele din Ulești-Urziceni, Corabia-Craiova, Salonta-Oradea și altele, dovedește că formarea și dezvoltarea fondului obștesc constituie un factor deosebit de important pentru întărirea și dezvoltarea atît din punct de vedere organizatoric cît și economic a acestor unități agricole cooperatiste. Fondul obștesc — care este un bun comun al întovărășiților — îl leagă mai mult pe țăranul muncitor de întovărășire, îl cointeresează în dezvoltarea ei. Un exemplu bun în acest sens îl oferă și întovărășirile agricole din raionul Mediaș. Activiștii de partid și de stat, inginerii și tehnicienii agronomi din acest raion, acordînd atenția cuvenită acestui lucru, sprijină întovărășirile agricole și le îndrumează permanent pentru ca ele să-și constituie un fond de bază și să devină astfel mai puternice, capabile să demonstreze țăranilor muncitori superioritatea formelor de cooperare în producția agricolă față de mica gospodărie individuală. Astfel, la începutul acestui an, inginerii și tehnicienii agronomi au format colective care au ajutat comitetele de conducere ale întovărășirilor agricole la întocmirea planurilor de producție pe 1957, recomandîndu-le să prevadă în aceste planuri, pe baza posibilităților reale pe care le are fiecare întovărășire, măsuri menite să ducă la formarea și dezvoltarea fondului de bază. Bunăoară, ca urmare a propunerilor făcute de inginerii de la secția agricolă raională, întovărășiții din satul Agîrbiciu au prevăzut în planul de producție cultivarea unei suprafețe de 5 ha cu legume și zarzavaturi, precum și cu plante tehnice, banii rezultați din valorificarea acestor culturi urmînd să fie trecuți la fondul de bază al întovărășirii.

Tot cu prilejul adunării generale pentru discutarea și aprobarea planului anual de producție, membrii întovărășirii din Agîrbiciu au hotărît ca întovărășirea să vîndă statului, pe bază de contract, 15.000 kg de grîu, 15.000 kg de porumb, 80.000 kg de cartofi și 5.000 kg de ceapă.

Un aport însemnat în munca de convingere a întovărășiților de a-și forma și dezvolta fondul obștesc l-au adus și inginerii și tehnicienii de la S.M.T. Proștea Mare, în frunte cu tov. Dionisie Fülöp, directorul stațiunii. Acesta a recomandat membrilor întovărășirii din Copșa Mică să cultive 2 ha cu zarzavaturi și plante tehnice, iar sumele realizate de pe urma valorificării acestor culturi să fie trecute la fondul obștesc. De asemenea, el a făcut întovărășiților propunerea de a-și procura, cu ajutorul unui împrumut de la stat, 150 de oi și să înființeze astfel o fermă de oi proprietate obștească. La fel au procedat și întovărășiții din Soroștin și Micășasa care au stabilit ca două procente din producția agricolă ce se va obține să fie reținute pentru fondul de bază.

Activiștii de stat, inginerii și tehnicienii agronomi care au îndrumat întovărășirile agricole să-și formeze și să-și dezvolte fondul obștesc nu trebuie însă să se mulțumească doar cu recomandările bune pe care le-au făcut. Ei au datoria să [illegible] un sprijin concret și permanent pentru înfăptuirea acestor prevederi.

N. IANCU

Grăbirea muncilor agricole de primăvară — cea dintîi sarcină

(Urmare din pag. 1)

semănatul culturilor din prima epocă.

Paralel cu muncile de însămînțare, în acest raion se lucrează cu intensitate și la executarea arăturilor pentru porumb și alte culturi din epoca a II-a. De asemenea, se acordă o grijă deosebită întreținerii culturilor de toamnă și îndeosebi grăpatului. Pînă acum, s-au grăpat aproape 400 hectare cu culturi de toamnă. Această lucrare s-a făcut mai întîi la semănăturile ieșite slab din iarnă.

In vederea îmbunătățirii stării de vegetație, pe aceste semănături s-au aplicat și însemnate cantități de îngrășăminte chimice.

C. P.

Urmările reparațiilor de mîntuială a tractoarelor

Cele 12 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Ploești au sarcina să execute în această primăvară lucrări de arături, cultivație, însămînțări etc. în volum de aproape 52.000 hantri. Din acest plan de lucrări, pînă la 20 martie s-au executat însă numai 17.700 hantri (adică 34 la sută). Sînt unele stațiuni ca cele din comunele Buda, Comișani, Mihăilești și altele, care n-au realizat din planul campaniei de primăvară decît 20-25 la sută.

Se pune întrebarea: care este cauza că cele mai multe S.M.T.-uri din regiunea Ploești n-au reușit să execute pînă acum un volum mai mare de lucrări? În primul rînd trebuie arătat, că deși în această regiune lucrările agricole au început încă de acum 4 săptămîni, la S.M.T.-urile Buda, Pogoanele și altele, mai sînt și în prezent tractoare nereparate. Din 640 de tractoare, cît au S.M.T.-urile din regiune, în prezent sînt scoase în teren numai 597. Pe de altă parte, din cauză că au fost prost reparate în atelierele proprii ale stațiunilor sau la centrul mecanic Buzău, foarte multe tractoare se defectează aproape zilnic, pe brazdă.

Numai în ziua de 20 martie, de pildă, s-au defectat 40 de tractoare (între care 6 la S.M.T. Comișani, 6 la S.M.T. Mihăilești și 3 la S.M.T. Pogoanele).

Merită să fie subliniat în mod deosebit că trei tractoare I.A.R. de la S.M.T. Buda, care au fost chipurile „reparate" la centrul mecanic Buzău, n-au reușit să tragă nici măcar o brazdă, defectîndu-se îndată ce au fost scoase la lucru.

...Făcînd împreună cu tovarășii de la serviciul regional S.M.T. un calcul al hantrilor neexecutați din cauza deselor defecțiuni ale tractoarelor, a reeșit că de la începutul campaniei de primăvară și pînă acum, s-ar fi putut realiza încă 1.500 de hantri, dacă mașinile ar fi funcționat bine.

Avînd în vedere că S.M.T.-urile din această regiune mai au de executat încă 30.000 de hantri, e necesar să se ia măsuri operative, ca în cel mai scurt timp să fie reparate și trimise în teren toate tractoarele. Totodată, se impune ca mecanizatorii să fie îndrumați și mobilizați a îngriji perfect mașinile, spre a evita orice defecțiuni în brazdă.

B. ACIU

CONCLUZII

Din cele arătate mai sus, se desprinde limpede necesitatea ca în scopul grăbirii lucrărilor agricole din campania de primăvară, să fie folosite din plin toate tractoarele și mașinile agricole, iar acolo unde este nevoie, și atelajele proprii ale unităților agricole cooperatiste și ale țăranilor muncitori individuali. O grijă deosebită trebuie să se dea punerii la punct a tractoarelor rămase încă nereparate în atelierele mecanice, — cum e cazul la gospodăriile de stat Urlați și Măgurele ori la S.M.T.-urile Buda, Pogoanele și altele.

Un vechi proverb popular de-al nostru spune că „ceea ce semeni aceea culegi". De aceea, organele agricole și de stat din regiunea Ploești au datoria să desfășoare o largă muncă de îndrumare în masa producătorilor agricoli, arătîndu-le foloasele însămînțărilor la timpul optim. Totodată, se impune ca țăranii muncitori să fie lămuriți asupra aplicării metodelor agrotehnice (grăpatul culturilor de toamnă, folosirea îngrășămintelor etc.) pe baza cunoașterii cerințelor solului și a plantelor ce se cultivă.

Tehnicienii și agronomii din comunele și raioanele regiunii Ploești trebuie să se afle în aceste zile permanent în mijlocul țăranilor muncitori ajutîndu-i să aplice metodele înaintate de lucru și mobilizîndu-i să folosească fiecare ceas și fiecare zi bună de muncă, spre a grăbi ritmul muncilor agricole.

IN ACESTE ZILE LA PĂNCEȘTI

Vasile Babașa, unul dintre fierarii satului, pare cam supărat, căci de cîteva zile aproape nimeni nu-i mai calcă pragul atelierului de fierărie. Rar se întîmplă să vină cîte cineva doar așa, să-i dreagă o furcă sau să-i ascută o sapă cumpărată de curînd. Pentru el asta înseamnă treabă de o oră, și el nu e învățat așa. Pînă mai ieri, barosul nu i-a stat o clipă, cît a fost ziulica de mare. De aia, omul nostru era atunci tare vesel. Acum, barosul se odihnește, iar lîngă el stăpînul său.

Se gîndește fierarul și prin minte-i trec toate cîte a făcut. Prin mîinile lui au trecut peste 31 de pluguri ale țăranilor muncitori; pe toate le-a reparat bine și oamenii i-au dat mulțumire. Dar, nu numai atît. Care și căruțe vreo 20 a reparat, iar fiare de plug cîte a ascuțit nu mai ține minte. Vine totuși dis-de-dimineață la fierărie, privind în lungul drumului căruțele care se îndreaptă spre cîmp. Oamenii îi dau binețe, și tot așa face și el. Unii fac chiar glume cu el, dar fără urmă de răutate.

— Slabă treabă, meștere, i-a zis deunăzi țăranul muncitor Teodor Popa, pe cînd trecea la arat prin dreptul fierăriei.

— Slaba, măi Toadere, ce să-i faci, dacă toți v-ați reparat uneltele. Dar ia spune, plugul pe care ți l-am meșterit merge bine?

— Da! și încă cum...

Teodor Popa este primul țăran muncitor din comuna Pîncești, raionul Bacău, care a ieșit la arat și însămînțatul orzului. S-a pregătit bine ca un vrednic și priceput gospodar ce este. Incă de la începutul iernii și-a reparat carul, a cărat vreo 20 de căruțe de bălegar pe cîmp, a grăpat ogorul făcut din toamnă. Acum a însămînțat orzul și a trecut la aratul terenului în care va însămînța porumbul. Teodor Popa vrea cu orice preț să fie iarăși primul, ca și la însămînțatul orzului. De aceea, el și-a procurat din timp sămînța de porumb hibrid prin schimb de la o gospodărie de stat, după cum l-a sfătuit inginera agronom Sofica Medina.

După pilda de hărnicie a lui Teodor Popa s-au călăuzit și prietenii și vecinii săi. Tudor Răceanu, bunăoară, a cărat pe ogoare 10 căruțe de bălegar și a însămînțat 50 de ari cu orz, David Gheorghe a însămînțat 25 de ari, Barbu Ion 35 de ari, Gheorghe Mocanu 60 de ari cu borceag...

★

Inginera agronom Sofica Medina, spune despre lucrările agricole de primăvară:

— Țăranii muncitori din Pîncești au cărat pe ogoare peste 1.000 tone de gunoi de grajd, au selecționat și tratat o importantă cantitate de semințe, au făcut 116 probe de germinație, au arat 120 de hectare și au însămînțat 25 de hectare cu diferite culturi din epoca I-a.

Cifrele acestea înseamnă fapte, iar faptele dovedesc cu prisosință că țăranii muncitori cu gospodăria individuală din comuna Pîncești, raionul Bacău, au pornit cu hotărîre la treabă, să pună temei recoltelor bogate, pe care sînt dornici să le culeagă la vară și în toamna acestui an.

GH. ROȘU

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice

(VIII)

Firul MUNȚILOR

Colhoznicul Mahmud Eivazov împlinește anul acesta 149 de ani

Nu există cred călător care să poposească mai mult de două, trei zile, fie în Bacu, fie în oricare altă localitate din Azerbaidjean și căruia să nu i se povestească cîte ceva despre colhoznicul Mahmud Eivazov din satul Pirassura, raionul Lerik. Mahmud Eivazov a ajuns de mult cunoscut în Azerbaidjean și în toată Uniunea Sovietică și chiar peste hotarele ei. El împlinește anul acesta venerabila vîrstă de 149 de ani.

Raionul Lerik e situat undeva pe înălțimile cu păduri multe și dese, cu rîuri vijelioase și aer tare ale munților Tallșa. Ca să ajungi pînă acolo trebuie să fii adevărat alpinist. Primăvara și vara poți străbate mai ușor drumurile și potecile care urcă spre înălțimi, dar iarna, cînd se înzăpezesc cărările, e aproape imposibil să parcurgi drumurile de munte. Acesta a fost motivul pentru care nu l-am putut cunoaște personal pe Mahmud Eivazov; prietenii din Azerbaidjean mi-au povestit însă multe lucruri interesante despre munca și viața lui și socotesc că ar fi păcat ca toate aceste însemnări să rămînă uitate în filele blocnotesului...

★

...Firul vieții lui Mahmud Eivazov a început deci în anul 1808 în casa ciobanului Baghir Eivaz, în a cărui familie devenise aproape o obișnuință ca lungimea vieții oamenilor să fie măsurată în secole. Bunica lui Mahmud Eivazov din partea tatălui a trăit 130 de ani, iar cea din partea mamei 140 de ani. Recordul l-a bătut mama sa, care a atins impresionanta vîrstă de 150 de ani.

Cîte fapte și evenimente nu se petrec într-un secol și jumătate! La cîte schimbări și transformări ale omenirii n-a fost martor Mahmud Eivazov în cei 149 de ani ai vieții sale!

Cu o sută și ceva de ani în urmă, bogățiile munților Tallșa — pășunile cu iarba deasă și moale, turmele de mii de animale — aparțineau hanilor. Membrii familiei Eivazov lucrau ca ciobani la cel mai bogat han din regiune, un om de o lăcomie și o cruzime nemaipomenite. Pentru el, viața unui cioban nu valora nici măcar cît o oaie. Pedepsele cele mai frecvente pe care hanul le aplica argaților săi erau scoaterea ochilor și tăierea limbii, sau despărțirea tinerilor de iubitele lor.

Mahmud Eivazov a cunoscut din plin viața aceasta aspră și grea. Ba, după cum se spune, hanul a avut și mai multe motive să-și reverse ura sălbatecă asupra lui Mahmud Eivazov. In tinerețea sa — acum vreo 120 de ani — Mahmud s-a îndrăgostit de fica hanului și fata n-a rămas nepăsătoare la dragostea tînărului și chipeșului cioban. Ea era gata să-i devină soție, dar — așa cum cerea tradiția în familiile hanilor, — părinții săi o logodiseră, încă din leagăn, cu fiul hanului vecin. Logodnicul și tatăl fetei au aflat despre dragostea celor doi tineri și Mahmud a trebuit să se ascundă în depărtările munților și ale codrilor pentru a scăpa de moartea cumplită la care-l condamnase hanul.

Mult timp a rătăcit tînărul Mahmud prin adîncul codrilor. Mai tîrziu, după alungarea șahului și a hanilor, el a găsit un loc cu izvoare cu apă bună. S-a stabilit aici, și-a întemeiat o familie, punînd bazele unei întregi dinastii de crescători de animale și agricultori. Acum, bătrînul Mahmud Eivazov are 23 de fii și fiice, 57 de nepoți și nepoate, 50 de strănepoți și strănepoate, 26 de răstrănepoți și răstrănepoate și 2 răsrăstrănepoți. In tot satul Pirassura e greu să găsești o casă în care să nu întîlnești un reprezentant al familiei Eivazovilor.

★

Ziariștii care-l cunosc pe Mahmud Eivazov povestesc că el își amintește deseori despre ziua instaurării puterii sovietice în Azerbaidjean. In acele momente memorabile, bătrînul depășise vîrsta de 100 de ani.

— Atunci, spune el, m-am născut pentru a doua oară.

Și într-adevăr, de atunci, din ziua aceea, în viața lui Mahmud Eivazov s-au petrecut schimbări hotărîtoare. Au luat sfîrșit traiul și munca de rob; bătrînul Mahmud și toți prietenii săi, foștii ciobani pe moșiile hanilor, au devenit oameni liberi...

In primăvara anului 1932, în satul Pirassura a luat ființă primul colhoz din munții Tallșa, care, ca un simbol al tinereții și trăiniciei, a primit denumirea de colhozul „Comsomol". Primul colhoznic a fost Mahmud Eivazov. S-au înscris apoi fiii și fiicele sale, nepoții și strănepoții. Colhozul s-a dezvoltat cu pași repezi și a exercitat o puternică influență în rîndul țăranilor din satele din jur. In scurtă vreme, întreg raionul a fost colectivizat și orînduirea colhoznică a schimbat din temelii viața satelor din aceste părți. Lerik-ul a devenit o însemnată bază producătoare de produse animale și chiar cerealiere, un raion cu colhozuri puternice, bine dezvoltate.

Locuitorii din satele raionului își amintesc și astăzi de contribuția importantă pe care Mahmud Eivazov și numeroasa sa familie au adus-o la schimbările petrecute în aceste locuri. Bătrînul a pus îndelungata sa experiență și toată puterea sa de muncă în slujba înfloririi colhozului, iar colhozul i-a asigurat o bătrînețe fericită. In anii marelui război pentru apărarea patriei sovietice de hitleriști, bătrînul Mahmud a condus o brigadă de cîmp. Și astăzi se vorbește în raionul Lerik despre recoltele mari pe care le-a obținut această brigadă.

Cînd îi vorba de muncă, bătrînul Mahmud niciodată nu dă înapoi. In 1955, el a făcut în colhoz 249 de zile-muncă. Pînă în ultimul timp a fost grădinar, iar în prezent este paznic al colhozului. Pe Mahmud Eivazov îl preocupă tot ceea ce se petrece în viața colhozului său și colhoznicii ascultă și urmează cu multă atenție sfaturile sale. El este și președinte de onoare al colhozului și nici o hotărîre importantă nu se ia fără participarea lui.

Același viu interes îl manifestă colhoznicul Mahmud și față de treburile satului și ale Republicii sale. El este deputat permanent în sovietul sătesc și a fost ales, nu de mult, în Comitetul Central al Partidului Comunist din Azerbaidjean. Și bătrînul Mahmud nu rămîne deloc dator față de îndeplinirea sarcinilor ce-i revin pe tărîm obștesc. Acum doi ani, el a vizitat Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, unde i s-a înmînat Marea Medalie de Aur. Tot ca o prețuire a îndelungatei sale activități, a experienței și devotamentului său, bătrînul colhoznic a fost decorat, în martie 1956, de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu „Drapelul Roșu al Muncii".

După Mahmud Eivazov, munca, activitatea permanentă, este una din principalele condiții care asigură oamenilor o viață lungă și plăcută.

— Cinci condiții trebuie să îndeplinească oamenii, spune el, pentru a se bucura de o viață lungă și fericită. Să-și formeze un corp oțelit, să aibă nervi sănătoși și un caracter frumos, să se alimenteze bine și să trăiască într-un loc cu o climă sănătoasă și să muncească în fiecare zi.

In aerul tare al înălțimilor, Mahmud Eivazov — acest fiu al munților — și-a format într-adevăr un corp oțelit, nervi sănătoși și un caracter frumos. Meseria de cioban l-a silit să facă plimbări multe și dese prin munți, iar de mic copil s-a obișnuit ca în fiecare dimineață să facă bae în rîu și de multe ori să doarmă în aer liber. Cît privește munca, el a început să lucreze de tînăr și n-a încetat să activeze nici azi, la impresionanta vîrstă de 149 de ani. Semnificativ pentru concepția pe care o are despre muncă e faptul că atunci cînd colhozul a vrut să-i acorde o pensie, bătrînul Mahmud a refuzat categoric.

★

Aproape în fiecare zi spre satul Pirassura se îndreaptă nenumărate scrisori. Lui Mahmud Eivazov îi scriu oameni din cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii Sovietice și din diferite țări ale lumii. Ei au luat cunoștință despre viața și activitatea bătrînului colhoznic din nenumăratele articole și fotografii publicate în presa sovietică. Despre el s-au scris multe articole și în ziare și reviste din China Populară, din Polonia și Cehoslovacia, din Anglia și India... Savanții și profesori se interesează îndeaproape de viața și activitatea lui Mahmud Eivazov...

Nenumărate scrisori se îndreaptă spre satul Pirassura... Și în fiecare din ele se simte dragostea și stima cu care oamenii sovietici înconjoară pe cel mai bătrîn colhoznic din țara lor. Fiecare scrisoare aduce lui Mahmud Eivazov urări de ani mulți și fericiți. Să adăugăm și noi dorinței unanime sincerele noastre urări de sănătate și viață lungă pentru acest fiu al munților din îndepărtatul Azerbaidjean.

VALERIU BUDURU

NOTE

PE URMELE LUI HITLER

In unele orașe din sudul S.U.A. un tînăr oprește pe stradă bărbați și femei, le vorbește, salută și trece mai departe.

O fi vreun comis-voiajor în căutare de clienți sau vreun student sărac care se străduiește să cîștige banii necesari pentru a-și termina studiile?

Nici una, nici alta. In realitate tînărul nu este altul decît John Kasper, „viitorul Hitler al Americii — cum îl denumește ziarul englez „Daily Herald" — cel mai periculos provocator și agitator rasist pe care l-a cunoscut America de la asasinarea lui Huey Long, în 1935".

Luna trecută, scrie mai departe „Daily Herald" descriind îndeletnicirile rasiste ale lui John Kasper — acesta a sosit la Montgomery, statul Alabama, unde negrii, după un an de luptă, repurtaseră victoria obținînd dreptul de a călători alături de pasagerii albi în autobuzele orașului.

„Am sosit aici pentru o chestiune personală", a declarat el ziariștilor. Curînd însă, patru biserici ale negrilor au fost dinamitate iar locuințele a numeroși negri au fost distruse cu bombe. Cînd poliția a intervenit era deja tîrziu: John Kasper dispăruse din localitate...

Cu puțin timp în urmă, în orașul Clinton din statul Tennessee, școala secundară era pe pragul de a deschide porțile sale elevilor de culoare cînd... a apărut Kasper.

Rezultatul: deschiderea școlii a fost urmată de încăierări atît de crîncene, încît a fost necesară trimiterea unor unități militare prevăzute cu tancuri și bombe lacrimogene.

Kasper a fost închis sub învinuirea că a ațîțat tulburările. Dar, minune: copiile discursurilor sale rasiste, instigatoare, au dispărut de la dosar. Și a fost achitat. De unde se vede că activitatea lui rasistă se bucura de protecția autorităților americane.

Bineînțeles, nici antisemitismul cel mai nerușinat nu lipsește din activitatea lui Kasper. Discursurile sale împotriva evreilor sînt ecouri fidele ale discursurilor cele mai ațîțătoare, ținute, la timpul său, de Hitler.

Acum un an sau doi, Kasper avea o librărie la Greenwich Village, un cartier cu renume prost din New York. El difuza mai ales literatură nazistă și bineînțeles lucrările fascistului Ezra Pound, al cărui discipol este. Localnicii își amintesc că era un tînăr obsedat de ideia de a-și cuceri un loc în istorie.

Acest om și propaganda lui de ură constituie o provocare pentru poporul american.

Cît timp îl va mai tolera?

PRETEXT

Insorita, chinuita și mult singerata Algerie.

Hărțuit de forțele Frontului patriotic de eliberare, hărțuit de protestele lumii arabe și ale tuturor oamenilor iubitori de pace și libertate din lumea întreagă, hărțuit de uriașele greutăți financiare provocate de războiul din Algeria, guvernul francez a scos o formulă nouă în legătură cu poziția sa față de Algeria. Adică, încă un motiv mincinos, din care ar putea eventual să reiasă că fără Algeria, Franța (citește bancherii, fabricanții și marii latifundiari) e moartă.

Propaganda oficială a comunicat presei, radio-ului și prin delegații săi la O.N.U., că piața algeriană este de o importanță vitală pentru industria franceză producătoare de automobile și camioane. Vezi, pasă-mi-te, uzinele Renault, Citroen, Simca și celelalte uzine franceze de automobile nu vor mai putea vinde limuzine și autocamioane algerienilor desculți și înfometați.

Despre posibilitățile maselor algeriene de a-și cumpăra limuzine și autocamioane vine să ne arate o statistică oficială franceză.

Din zece locuitori algerieni, care pot și au unde munci, opt cîștigă doar 2.000 franci pe lună (cam o sută de lei în banii noștri). Altă statistică arată că 83,4 la sută din întreaga populație algeriană are un venit mediu de aproximativ 25.000 franci pe an.

Țăranii (felahii) cîștigă numai 18.000 franci anual. Puțini din algerienii de la orașe ajung pînă la un venit de 53.000 franci anual.

Cifrele sînt oficiale și extrase din raportul prezentat de „grupul de studii al relațiilor financiare între metropolă (Franța) și Algeria".

Cifrele vin deci și restabilesc iarăși adevărul. Cruntul adevăr de care colonialiștii se tem cumplit.

Propaganda oficială franceză nu vrea să se vîndă limuzine și camioane cu motor. Ea încearcă să plaseze gogoși. Gogoși și gloanțe. Gloanțe și exploatare pentru mult singerata și chinuita Algerie.

ANTON ALEXE

Pregătiri pentru însămînțări în R. P. Chineză

In gospodăriile agricole de stat din R. P. Chineză se fac intense pregătiri în vederea însămînțărilor de primăvară. In bazinul fluviului Ianțzî și în provinciile din partea de miază-zi a țării au început arăturile de primăvară.

După cum relatează ziarele, în șapte gospodării de stat mecanizate din provincia Hubei (unde clima e mai caldă) ies zilnic pe ogoare peste 140 de tractoare. In ultimele zile ale lunii martie se va începe aici însămînțarea bumbacului. In aceste gospodării s-au pregătit semințele și s-a stocat o mare cantitate de îngrășăminte.

Ciocniri între poliție și muncitori agricoli în Italia

Ziarul „Unita" anunță că în localitatea San-Mauro Marchezato (provincia Catanzaro) a avut loc o demonstrație a șomerilor și membrilor familiilor lor. Participanții la demonstrație au cerut să li se dea de lucru și să se dea pămînt țăranilor săraci. Demonstranții s-au apropiat de clădirea municipalității și au trimis la primarul orașului, democrat-creștin, o delegație care trebuia să-i prezinte revendicările demonstranților. Primarul a refuzat să primească delegația și l-a acuzat pe demonstranți de „atacare a municipalității". Din ordinul primarului poliția a atacat pe participanții la demonstrație rănind cîteva persoane. Au fost arestate 22 de participanți la demonstrație.

Vă prezentăm cîștigătorii „CUPEI ZIARULUI AGRICULTURA NOUĂ"

Despre: consiliile regionale, consiliile raionale, colectivele sportive, instructorii obștești și cîteva cuvinte despre... codași!

Primită cu deosebit interes, inițiativa ziarului nostru de a oferi, în cadrul „SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI" o cupă, un fanion și premii constînd din materiale și echipamente sportive — a reprezentat un prețios stimulent în acțiunea de mobilizare a tineretului de la sate la startul tradiționalelor întreceri de iarnă. Și iată că după multe săptămîni de dîrze dispute la care au participat nu numai sportivii ci și... colectivele, consiliile sportive (raionale și regionale) au putut fi cunoscuți nu numai cei care au terminat învingători în finalele de la Iași și Oradea dar și cei care de-a lungul a patru luni au obținut cele mai frumoase rezultate în pregătirea și desfășurarea întrecerilor, în angrenarea tinerilor sportivi ai satelor noastre. In „clasamentul" consiliilor regionale sportive ale asociației Recolta primul loc a fost ocupat de regiunea Baia Mare. Altădată codașă, acum regiunea Galați s-a clasat pe locul II.

Formula de punctare a rezultatelor s-a dovedit a fi cea mai nimerită și a evitat situațiile în care o regiune — să spunem de exemplu regiunea București care are cel mai mare număr de participanți: 204.284 — să ocupe primul loc deși raportat la numărul de locuitori numărul de participanți nu reprezintă o participare medie pe raioane mai mare decît altă regiune cum ar fi Oradea sau Craiova. Și, pentru a simplifica însemnările pe marginea sistemului de punctaj, amintim doar faptul că de pildă, cîștigătoarea „Cupei ziarului Agricultura Nouă", regiunea Baia Mare, a realizat mobilizarea a 153.933 de tineri și tinere ceea ce reprezintă 25,4 la sută din întreaga populație și o participare medie pe raioane de cîte 17.103.

Tocmai datorită acestor considerente, în cele mai multe din cazuri, locurile în „clasamentul" consiliilor raionale fruntașe corespunde celor din „clasamentul" regiunilor. Simleul Silvaniei — regiunea Oradea a cîștigat detașat întrecerea consiliilor raionale. In ceea ce privește colectivele sportive, Recolta Niculițel — colectiv în care în general se desfășoară o vie activitate sportivă de mase — s-a impus cu autoritate printre colectivele cu o serioasă capacitate organizatorică, cu activiști sportivi inimoși și bine pregătiți.

Sînt doar cîteva însemnări pe marginea întrecerii prilejuite de „Cupa ziarului Agricultura Nouă". Ele arată însă că astfel de inițiative constituie un stimulent necesar activității sportive de la sate și se cer a fi continuate.

In diferitele „clasamente" întocmite după epuizarea întrecerilor, ultimele locuri au fost ocupate de regiuni ca Bacău (66.853), Cluj (83.494), Constanța (48.676), de raioane ca Tg. Mureș (9.494) sau Alba Iulia (11.053). Firește, sînt rezultate slabe și ele dovedesc că aici s-a muncit fără prea multă tragere de inimă. Aceste regiuni, raioane sau colective sportive codașe au fost însă în alte acțiuni, în alte competiții, pe locuri fruntașe. Dacă slaba comportare din ediția de iarnă a Spartachiadei a fost doar o întîmplare, ne-o pot dovedi în săptămînile următoare cu ocazia desfășurării primei etape a „Spartachiadei de vară a tineretului".

Și acum, să dăm cuvîntul cifrelor și să prezentăm primii 10 clasați în întrecerile pentru cîștigarea Cupei, fanionului și premiilor oferite de către „Ziarul Agricultura Nouă:"

„CLASAMENTUL" COLECTIVELOR SPORTIVE RECOLTA

1. Recolta Niculițel — raion Tulcea reg. Constanța 1.663 participanți.
2. Recolta Birsana — raion Sighet reg. Baia Mare 1.400 participanți.
3. Recolta GAS Sercaia — raion Mediaș reg. Stalin 1.075 participanți.
4. Recolta Ciocești — raion Potcoava reg. Pitești 1.070 participanți.
5. Recolta Bădăcin — raion Simleu reg. Oradea 1.064 participanți.

„CLASAMENTUL" CONSILIILOR SPORTIVE RAIONALE ALE ASOCIAȚIEI RECOLTA

1. Simleul Silvaniei — reg. Oradea 39.978 participanți.
2. Sighet — reg. Baia Mare 22.705 participanți.
3. Piatra Neamț — reg. Bacău 20.937 participanți.
4. Cislău — reg. Ploești 19.540 participanți.
5. Tecuci — reg. Galați 18.994 participanți.

„CLASAMENTUL" CONSILIILOR SPORTIVE REGIONALE ALE ASOCIAȚIEI RECOLTA

1. Baia Mare: 153.933 participanți;
2. Galați: 128.187 participanți;
3. Pitești: 147.517 participanți;
4. Oradea: 125.151 participanți;
5. R. A. M: 96.954 participanți;

INSTRUCTORI EVIDENȚIAȚI IN MOD DEOSEBIT IN ACȚIUNEA DE MOBILIZARE A TINERETULUI DE LA SATE LA INTRECERILE DIN CADRUL SPARTACHIADEI DE IARNĂ

1. Ion Malciu — com. Niculițel reg. Constanța
2. Vasile Mihali — Sc. Profesională Sighet — reg. Baia Mare
3. Miclos Adalbert — GAS Sercaia — reg. Stalin
4. Mann Ștefan — com. Bădăcin — reg. Oradea
5. Ion Oancea — com Greci — reg. Galați

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 12, etapa din 24 martie 1957:

I. Progresul București — Makedonikos Salonic. 1
II. Fiorentina — Roma (campionatul italian, categoria A). x
III. Lazio — Napoli (campionatul italian, categoria A). x
IV. Spal — Bologna (campionatul italian, categoria A.) 1
V. Udinese — Milan (campionatul italian, categoria A.) 1
VI. — Triestina — Genoa (campionatul italian, categoria A.) 1
VII. Padova — Palermo (campionatul italian, categoria A.) 1
VIII. Internazionale — Torino (campionatul italian, categoria A.) 1
IX. Verona — Alessandria (campionatul italian, categoria B.) 1
X. Bari — Catania (campionatul italian categoria B.) 1
XI. Bordeaux — Troyes (campionatul francez, categoria B.) x
XII. — Sport Atletic Paris — Lille (campionatul francez, categoria B.) 2

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 13, etapa din 31 martie 1957:

I. C.C.A. — Știința Timișoara.
II. Progr. Buc.—Energ. Ploești.
III. Fl. r. Arad—Dinamo Buc.
IV. Energia Or. Stalin—Energia Petroșani.
V. Roma—Internazionale (camp. italian).
VI. Genoa—Fiorentina (camp. ital.)
VII Milan—Juventus (camp. ital.).
VIII. Udinese—Lazio (camp. ital.).
IX. Monaco—Reims (camp. francez).
X. — St. Etienne—Nice (camp. francez).
XI. Nimes—Lens (camp. francez).
XII. Sedan—Racing Paris (camp. francez).

MECIURI DE REZERVĂ:

A. Angers—Sochaux (camp. francez).
B. Metz—Marseille (camp. francez).

DIN PROGRAMUL DE RADIO
pentru ascultătorii de la sate

Ascultați în fiecare zi la orele 6,15, în cadrul emisiunii agrare, iar duminica la 7,30 pe programul I următoarele sfaturi agricole după cum urmează:

— In ziua de miercuri 27 martie, ora 6,15, „Să facem însămînțările de primăvară la timp și în cele mai bune condițiuni".

— In ziua de joi 28 martie, ora 6,15, „Metode pe care le pot folosi mecanizatorii pentru grăbirea ritmului arăturilor și însămînțărilor".

— In ziua de vineri 29 martie, ora 6,15 „Lucrări în vii".

— In ziua de sîmbătă 30 martie, „Din experiența legumicultorilor fruntași".

UNA DE-A LUI STAN BOSTAN

Aflînd Stan Bostan că banii
Cresc — de știi cum să-i... lucrezi,
I-a cerut o oală Stanii
Și-a pus sute-n ea — grămezi!

A pus și gunoi — vre-o mînă;
Iar pămînt, vre-o două-trei
Și-a udat o săptămînă,
Parcă semănase-ardei!

Patru luni s-au scurs, dar suma
N-a dat nici... tulpini, nici foi!
Deci, cătînd în oală-acuma,
A găsit în ea... noroi.

Auzindu-i fapta, Stana
L-a certat. (Era firesc!)
— „Banii, mă! — ia bine seama
Doar depuși la CEC sporesc!".

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"